

175.4
พ. 175 ร
ร. 3

ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา

ปริญญานิพนธ์
ของ
ไพฑูรย์ กันสิงห์

21 เม.ย. 2541

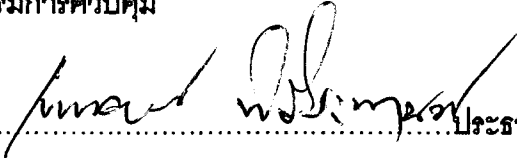
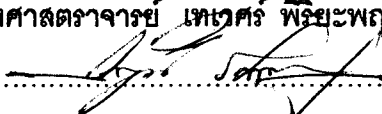
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

กุมภาพันธ์ 2541

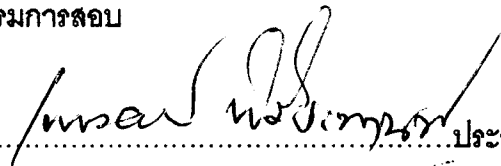
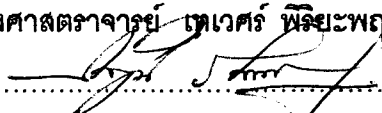
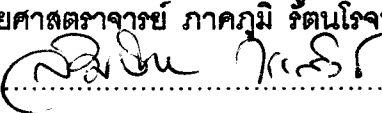
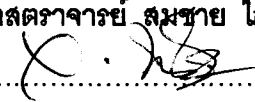
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

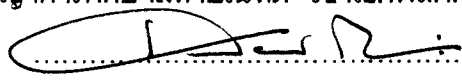
คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปากภูมิ รตนโรจนากุล)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปากภูมิ รตนโรจนากุล)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมชาย ไกรสังข์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่ 28 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2541

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เนื่องจากได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดี จาก รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพูนท์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควงมิ รัตนโรจนากุล ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมชาย ไกรสังข์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมคิด บุญเรือง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม และรองศาสตราจารย์ วิณี ชิตเชิดวงศ์ ที่ได้ให้การช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกพระคุณบิดา มารดา และทุกคนในครอบครัวที่ได้ให้การช่วยเหลือและเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์

ไพฑูรย์ กันสิงห์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	6
ความหมายและลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา	6
การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา	12
งานวิจัยในต่างประเทศ	15
งานวิจัยในประเทศไทย	18
สมมติฐานในการวิจัย	24
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	25
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	28
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	30
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	39
บทย่อ	39
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	39
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	39
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	40
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
อภิปรายผล	41
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	45
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	45
บรรณานุกรม	46
ภาคผนวก	51
ประวัติย่อของผู้วิจัย	66

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนนิสิตที่เป็นประชากร จำแนกตามเพศ คณะ และชั้นปี	26
2	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ผู้ตอบแบบสอบถามของนิสิตชายและ นิสิตหญิง	31
3	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ผู้ตอบแบบสอบถามนิสิตทุกคน	31
4	แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ผู้ตอบแบบสอบถามของนิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4	32
5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชายและนิสิตหญิง	32
6	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตทุกคน	33
7	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4	34
8	เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่าง นิสิตชายกับนิสิตหญิง	34
9	เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่าง นิสิตทุกคน	35
10	เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่าง นิสิตแต่ละคณะ	36
11	วิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจ นักกีฬาของนิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4	37
12	เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิต ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4	38
13	กำหนดคะแนนแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเป็น รายชื่อ	62

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีสถาบันที่เปิดสอนระดับอุดมศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน โดยเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ 21 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยเปิด 2 แห่ง มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ 36 แห่ง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 3 แห่ง วิทยาลัยพยาบาล วิทยาลัยพลศึกษา สถาบันเฉพาะกิจ เช่น โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ฯ รวมทั้งสถาบันสงฆ์ด้วย นอกจากนี้ยังมีสถาบันที่เป็นความร่วมมือและการลงทุนจากต่างประเทศมาเปิดสาขาในประเทศไทยอีกจำนวนหนึ่ง สถาบันเหล่านี้ผลิตบัณฑิตออกมาในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก บัณฑิตจากแต่ละสถาบันมีความแตกต่างกันไปในหลาย ๆ ด้าน ก่อให้เกิดการยอมรับความเชื่อถือ ความนิยมและความต้องการในตัวบัณฑิตเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานที่แตกต่างกันไป ประเด็นนี้จึงทำให้เกิดมีการเปรียบเทียบการจัดสรรผู้จบการศึกษาในการเข้าทำงานตามสาขาวิชาต่าง ๆ การกระทำดังกล่าว ส่งผลกระทบไปยังสถาบันที่ผลิตบัณฑิตโดยตรง ทำให้เกิดการตื่นตัวในเรื่องการประกันคุณภาพทางวิชาการ ในสถาบันของตนในการผลิตบัณฑิตออกไปสู่สังคม (สุชาติ เมืองแก้ว . 2537 : 60)

ปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและเป็นยุคของการปฏิรูปการสื่อสาร เทคโนโลยีใหม่ ๆ เกิดขึ้นที่เรียกว่า ยุคข้อมูลข่าวสาร ((Information Technology) วัฒนธรรมทางวัตถุเจริญขึ้น ประกอบกับการนำเข้าและการยอมรับสังคมตะวันตกที่มีมากขึ้น ซึ่งมีผลทำให้การดำเนินชีวิตในสังคมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้มนุษย์เกิดความโลภ เห็นแก่ตัว พยายามต่อสู้ดิ้นรน แข่งขัน เพื่อความอยู่รอดของตนเองมากกว่าการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม เป็นเหตุให้เกิดความมีน้ำใจต่อกันลดน้อยลง ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อสังคมและประเทศชาติตามมา เมื่อบุคคลสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ดี ก็จะเป็นผลทำให้ประเทศพัฒนา การพัฒนาประเทศให้ก้าวทันโลกและสอดคล้องกับวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ ดังนั้นสิ่งที่ตระหนักเป็นพื้นฐานที่สำคัญก็คือ ต้องพัฒนาบุคลากรในชาติให้มีคุณภาพ หมายความว่า มีความสามารถทางสติ ปัญญา มีสุขภาพพลานามัยดีและยิ่งกว่านั้นจะต้องมีคุณธรรม ได้แก่ ความมีน้ำใจนักกีฬา มีระเบียบวินัย ความอดทน รู้จักเสียสละ และมีความ

สามัคคี เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อจะนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของสังคม คุณลักษณะเหล่านี้สามารถทำให้เกิดขึ้นได้จากการเข้าร่วมในชั้นเรียน วิชากิจกรรมพลศึกษา หรือการเรียนวิชาต่าง ๆ ในแต่ละสาขาวิชาซึ่งสามารถปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาให้แก่กันได้ ดังที่ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2528 : 12) กล่าวว่า ในการสอนวิชาพลศึกษา ครูสามารถสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรม เข้าไปได้ในขั้นตอนการสอนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเทคนิคของครูลักษณะของนักเรียนและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

มนตรี แย้มกลีกร (2538 : 53) กล่าวว่า การผลิตบัณฑิตในระดับอุดมศึกษา หลักสูตรนับเป็นเสมือนแนวทางเดินของผู้เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตทั้งหมด แต่หลักสูตรที่ดีต้องสามารถสะท้อนวิวัฒนาการในแง่พัฒนาการของสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้น หลักสูตร ควรจะต้องมีวัตถุประสงค์หลักอย่างน้อย 2 ประการ คือ

1. มุ่งสร้างคนให้เป็นผู้มีการศึกษาดี มีความรู้ความสามารถ
 - 1.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ สามารถที่จะจดจำทำความเข้าใจกับวิชาต่าง ๆ

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- 1.2 ด้านอารมณ์ มีความสมบูรณ์ด้านจิตใจ
 - 1.3 ด้านคุณค่าทางวัฒนธรรม มีคุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสม
2. มุ่งสร้างคนให้เป็นผู้ที่มีความสามารถทางวิชาชีพ มีความรู้ความสามารถ
 - 2.1 ด้านความรู้เชิงวิชาชีพ ของสาขานั้น ๆ ตามความจำเป็น
 - 2.2 ด้านทักษะเชิงวิชาชีพ
 - 2.3 ด้านทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพนั้น
 - 2.4 ด้านจริยธรรม คุณธรรมที่เป็นพื้นฐานของวิชาชีพนั้น

น้ำใจนักกีฬา เป็นคุณธรรมข้อหนึ่ง ที่ควรจะส่งเสริมให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล ได้แก่ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รวมทั้งการต่อสู้ และการแข่งขันกันด้วยวิถีทางของการกีฬา (Play Game) อย่างเต็มความสามารถ เคารพในกฎ กติกา และยอมรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อโต้แย้ง น้ำใจนักกีฬา มิได้อยู่ในวงจำกัด เฉพาะในการแข่งขันกีฬาเท่านั้น ยังรวมไปถึงการนำเอาคุณธรรมข้อนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและในสังคมด้วย

มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาโท และระดับปริญญาตรี มีการเรียนการสอนทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ในระดับปริญญาตรี ประกอบด้วยคณะต่าง ๆ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะ

ศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะ
 สาธารณสุขศาสตร์ แต่ละคณะมีการเรียนการสอนแยกเป็นสาขาวิชาเอกต่าง ๆ รวมแล้วไม่
 น้อยกว่า 50 สาขาวิชาเอก และได้ผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง
 ทั้งนี้การเรียนการสอนก็มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านในแต่ละสาขาตาม
 หลักสูตรที่กำหนดไม่เฉพาะแต่ว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว ต้องประกอบอาชีพด้านการสอน
 เพียงอย่างเดียว นิสิตสามารถเลือกที่จะประกอบอาชีพด้านใดก็ได้ตามที่ตนเองมีความรู้ความ
 สามารถและความถนัด ดังนั้นคุณธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาจึงไม่เฉพาะแต่ผู้ประกอบ
 อาชีพด้านการสอนเท่านั้น แต่ควรจะรวมถึงอาชีพด้านอื่น ๆ ด้วย เพราะถ้าสังคมที่มีความสุข
 บุคลากรต้องมีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี คือ การมีวินัย การเสียสละ การสามัคคี การให้อภัยซึ่ง
 กันและกัน ฯลฯ เนื่องจากลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาไม่เฉพาะแต่นักกีฬาหรือนิสิตวิชาเอก
 พลศึกษาเท่านั้น ยังหมายถึงความถึงเยาวยชน บุคลากรทุกคนซึ่งได้รับการปลูกฝังหรือมีคุณธรรม
 ดังกล่าวในตน

ด้วยความสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬาดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยมีความสนใจที่
 อยากรวบรวมระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัย
 นุรพา ปีการศึกษา 2540 ทั้งนี้เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนานิสิต ตลอดจนการปรับปรุง
 ด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและวิชาอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมด้านความมี
 น้ำใจนักกีฬาแก่ตัวนิสิตต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
 ของนิสิตมหาวิทยาลัยนุรพา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทราบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิต
มหาวิทยาลัยนุรพา
2. ทราบความแตกต่างของระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจ
นักกีฬาของนิสิต เปรียบเทียบกับเพศหญิง ในแต่ละคณะและชั้นปี

3. ผลจากการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิต

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2540 จำนวน 4,773 คน
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ คือ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา โดยแบ่งออกเป็น
 - 2.1.1 เพศ
 - 2.1.2 คณะ
 - 2.1.3 ชั้นปี
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการใช้สติปัญญา ความจำความระลึกได้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ การประยุกต์ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินผล
2. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง บุคคลที่จิตใจบริสุทธิ์โอบอ้อมอารี ใจกว้างที่จะยอมรับในสิ่งที่เป็นจริง สามารถควบคุมอารมณ์ได้ เคารพในกฎกติกา ถึงคราวแพ้กียอมรับ ถึงคราวชนะก็ไม่เย้ยหยันฝ่ายตรงข้าม มีความซื่อสัตย์รับผิดชอบ ระลึกอยู่เสมอว่า การเล่นกีฬาเพื่อความสามัคคี สุขภาพ และพละนาถยที่ดี มีความสำคัญมากกว่าการมุ่งหวังเพื่อชัยชนะเพียงอย่างเดียว
3. นิสิต หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรี ภาคปกติ (หลักสูตร 4 ปี) ของมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2540
4. เพศ หมายถึง เพศชายและเพศหญิง
5. คณะ หมายถึง คณะที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 7 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศึกษา-

ศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์

6. ชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายและลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
2. การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา
3. งานวิจัยในต่างประเทศ
4. งานวิจัยในประเทศไทย

ความหมายและลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

1. ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา

ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นจริยธรรมที่ควรปลูกฝังให้เกิดกับทุก ๆ คน ไม่เฉพาะนักกีฬาเท่านั้น ดังที่นักการศึกษาและนักพลศึกษาได้ให้ความหมายความมีน้ำใจนักกีฬา ดังนี้

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (บรรจบ สุพรรณพิทักษ์. 2529 : 64 ; อ้างอิงมาจาก เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (สนั่น เทพหัสดิน ณ อยุธยา). 2477) นามปากกา "ครูเทพ" (2477) ได้ประพันธ์เพลงกราวกีฬาในโอกาสที่กรมพลศึกษาได้เปิดการอบรมครูพลศึกษาทั่วราชอาณาจักรทั้งนี้ ซึ่งเนื้อเพลงกราวกีฬามีอยู่ว่า

พวกเรานักกีฬาใจกล้าหาญ	เชี่ยวชาญชิงชัยไม่ย่อ
คราวชนะรุกใหญ่ไม่รีรอ	คราวแพ้ก็ไม่ท้อถอยพิน
(สร้อย) ฮีม ฮีม หีม ฮีม	กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ
แก้กองกิเลส	ทำคนให้เป็นคน
ผลของการฝึกตน	เล่นกีฬาสากล ตะละล่า
ร่างกายกำยำล่ำเลิศ	กล้ามเนื้อก่อเกิดทุกแห่งหน
แข็งแรงทรหดอดทน	ว่องไวไม่ย่อและย่อใคร (สร้อย)
ใจคอมั่นคงทรงศักดิ์	รู้จักที่หนีทีไล่
รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย	ไว้ใจได้ทั่วทั้งรักชัง (สร้อย)
ไม่ชอบเอาเปรียบเจียนแข่งขัน	สู้กันชิงหน้าอย่าลับหลัง

มีส่วนตัวเบือเหลือกำลัง
(สร้อย)

เกลียดชังการเล่นเห็นแก่ตัว

เล่นรวมกำลังกันทั้งพวก

เอาชัยสะดวกมิใช่ชั่ว

ไม่วางานหรือเล่นเป็นไม่กลัว

ร่วมมือกันทั่วก็ไชโย (สร้อย)

กอง วิสุทธิธรรมณ์ (2523 : 7) กล่าวว่า ในบทเพลงกราวกีฬาได้สรุปสาระสำคัญของน้ำใจนักกีฬาไว้ดังนี้

1. นักกีฬาเป็นผู้มีจิตใจกล้า มีความชำนาญในการเล่น หากมีโอกาสชนะคู่แข่งชั้นก็ไม่ปล่อยโอกาส และถ้าแพ้หรือสู้ไม่ได้ก็ต้องแข่งขันอย่างสุดฝีมือไม่ท้อถอยหรือออกจากการแข่งขัน

2. นักกีฬาจะต้องเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง สมรรถภาพทางกายดี

3. นักกีฬาจะต้องมีจิตใจหนักแน่น รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

4. นักกีฬาต้องไม่เอาเปรียบคู่แข่ง เล่นด้วยความยุติธรรม ไม่เอาเด่นเพียงคนเดียว

5. นักกีฬาต้องยึดหลักสามัคคี ทั้งในด้านการงานและการกีฬา

ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ (2521 : 36) กล่าวว่า หัวใจนักกีฬา คือ คุณธรรมข้อหนึ่งที่เราควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝังในตัวบุคคลได้แก่การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เคารพกติกา และยอมรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อโต้แย้งและมิได้อยู่ในวงจำกัดเฉพาะในการแข่งขันกีฬาเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการนำเอาคุณธรรมข้อนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันในสังคมด้วย นอกจากนี้ยังสรุปความคิดรวบยอดของคำว่า น้ำใจนักกีฬาเป็น 3 ระดับ ประกอบด้วยกัน คือ ความรับผิดชอบ (Responsibility) กริยาทำทาง (Manners) และค่านิยมทางด้านจิตใจ (Moral values)

กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา (2522 : 67) ได้รวบรวมความหมายของคำว่า “น้ำใจนักกีฬา” สรุปได้ดังนี้ รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน รู้จักการเสียสละไม่เอาตัวเอเปรียบผู้อื่น รักความยุติธรรม เป็นผู้ให้และผู้รับที่ดี มีความซื่อสัตย์ สุจริตมีความเมตตากรุณา มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน ไม่คิดอาฆาต มีความโอบอ้อมอารี ไม่เป็นผู้มีอคติ มีความอดทนอดกลั้น มีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีระเบียบวินัย มีความสุภาพอ่อนน้อม และถ่อมตนเสมอ ให้เกียรติผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ตามอัธยาศัย เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสำนึกในหน้าที่ การทำให้สังคมมีความสุขสงบ และมีความเจริญเกิดขึ้น พลเมืองที่ปฏิบัติและเคารพต่อกฎหมายบ้านเมืองต้องเข้าใจกฎ

กติกาอย่างแท้จริง เป็นผู้ยอมรับในสภาพความจริง ให้โอกาสผู้อื่น การชนะคู่ต่อสู้ตามกติกา ไม่แก่งัด ไม่ได้ว่าจ้างให้คู่ต่อสู้แพ้แต่ชนะด้วยเทคนิคที่เหนือกว่า ไม่เยาะเย้ย ดุถูกเหยียดหยามคู่ต่อสู้ทางวาจาและการกระทำ แข่งขันในเกม ยอมรับการพ่ายแพ้ตามเหตุผลที่แพ้ เมื่อแพ้ก็ไม่พาลเกรง มีความปิติยินดีต่อสิ่งที่พบเห็นในด้านส่งเสริมสนับสนุนตามจุดหมายจากคู่ต่อสู้ ต่อสู้อย่างภาคภูมิใจไม่มีที่สิ้นสุด มีการสรรเสริญผู้อื่น ปฏิบัติตามกติกาของการเล่นต่าง ๆ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 20 - 22) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นน้ำใจที่ประกอบไปด้วยคุณธรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุขเป็นหลักหรือคุณธรรมที่ยึดถือปฏิบัติในการอยู่ร่วมกัน ได้แก่ ยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับ มีความรัก ความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน เล่นด้วยชั้นเชิงของการกีฬาเต็มกำลังความสามารถ ให้อภัยซึ่งกันและกัน ในความพลาตพลั้งที่เกิดขึ้น เล่นด้วยความสุภาพเรียบร้อย ไม่เย่อหยิ่งจองหอง หรือโอ้อวดพยายามควบคุมอารมณ์ของตนเองให้เป็นผู้มีน้ำใจหนักแน่น อุดหนุนและยับยั้งใจ ให้เกียรติยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสิน ถ้าแพ้หรือชนะ ก็ไม่แสดงออกนอกหน้ามากเกินไป เล่นกีฬาตามอุดมคติของการเล่นกีฬาอย่างแท้จริงโดยไม่หวังผลตอบแทนอย่างอื่นนอกจากความสนุกสนาน และสุขภาพอนามัยที่เกิดขึ้นจากการเล่นกีฬาเป็นที่ตั้งเท่านั้น

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของบุคคลซึ่งได้รับการปลูกฝังมาจากบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดโดยสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกต่าง ๆ เช่น มีความอดทน มีความอดกลั้น ควบคุมอารมณ์ เมื่อแพ้ไม่กล่าวโทษผู้อื่น เมื่อชนะก็ไม่เยาะเย้ยคู่ต่อสู้ยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสิน และการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น เคารพในกฎกติกาการแข่งขัน มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม สามัคคี รับผิดชอบตลอดจนมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความมีน้ำใจนักกีฬาไม่เฉพาะในหมู่นักกีฬาเท่านั้น แต่ควรปลูกฝังให้เกิดกับบุคคลทุกคน เพราะเป็นจริยธรรมพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข

2. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

ได้นักพลศึกษาหลายท่านกล่าวถึงลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาไว้ดังนี้

บาร์โรว์ (Barrow. 1977 : 324) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ คือ

1. การเล่นด้วยความยุติธรรม

2. การไม่โอ้อวดหรือไม่ยกตนข่มท่านเมื่อได้รับชัยชนะ

3. การยอมรับและควบคุมตนเองได้เมื่อแพ้

ทั้ง 3 ลักษณะนี้เป็นลักษณะทั่ว ๆ ไป ซึ่งประกอบด้วยลักษณะย่อย ๆ อีกหลายประการ เช่น ความซื่อสัตย์ การเล่นอย่างสุภาพ ฯลฯ

สมาคมผู้บำเพ็ญความมีน้ำใจนักกีฬาแห่งสหรัฐอเมริกา (Sportsmanship Brotherhood of U.S.A.) ได้บัญญัติหลักสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬาดังนี้

1. รักษากฎกติกา
2. รักษาสัตย์ที่มีกับเพื่อน
3. รักษาอารมณ์
4. รักษาพละทานมัย
5. รักษาใจให้หนักแน่นคราวแพ้
6. รักษาความภูมิใจไว้ในคราวชนะ
7. รักษาจิตให้ผ่องใส ใจสะอาด และไม่ขาดสุขภาพทางกาย
8. เล่นตามกฎกติกา

(ภูมิ หุราพันธ์. 2526 : 37 - 38 ; อ้างอิงมาจาก Sportsmanship Brotherhood of U.S.A. n. d. : Unpaged)

กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ (2522 : 67 - 71) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของผู้มีน้ำใจนักกีฬาไว้ดังนี้

1. ลักษณะของนักกีฬาที่มีน้ำใจนักกีฬา

1.1 มีความโอบอ้อมอารี

1.2 ไม่เอาการแพ้ชนะมาเป็นอารมณ์มากจนทำให้ตนเองแสดงท่าที่ไม่

เหมาะสมออกมาในลักษณะก้าวร้าวหรือการพาล เมื่อแพ้ก็แพ้อย่างสมศักดิ์ศรีแสดงความยินดีและเห็นใจซึ่งกันและกัน

1.3 มีความสำนึกในหน้าที่ เช่น การฝึกซ้อม การเข้าแข่งขัน

1.4 เป็นผู้ที่ยอมรับ

1.4.1 ในฝีมือของผู้ร่วมทีมในกรณีที่มีการแข่งขันเป็นทีม

1.4.2 ในสภาพของความเป็นจริงที่ผู้อื่นมีความสามารถแทนตน

1.5 ต้องเข้าใจในกฎกติกาอย่างแท้จริงและเคารพในคำตัดสินของผู้ตัดสิน

1.6 เป็นผู้นำผู้ตามที่ดี

1.7 ไม่เป็นผู้มีอคติ

1.8 เป็นผู้ที่เสียสละ เปิดโอกาสให้นักกีฬาตัวสำรองเล่นบ้างเพื่อสร้าง

ประสบการณ์ให้แก่เขา

1.9 ให้เกียรติผู้อื่น

1.10 มีขันติ โสรัจจะ คือมีความอดกลั้นและสงบเสงี่ยม

2. ลักษณะของผู้ดูที่มีน้ำใจนักกีฬา

2.1 พึงปรบมือแสดงความยินดีต้อนรับผู้เข้าแข่งขันทุกฝ่าย

2.2 ไม่เหยียดหยันผู้เข้าแข่งขัน

2.3 ไม่บ่งควรรบกวนผู้เข้าแข่งขันหรือเจ้าหน้าที่ และไม่ทำให้เกิดการแตกความ

สามัคคีระหว่างผู้แข่งขันด้วยกันหรือกับผู้ดู

2.4 พึงยอมรับคำตัดสินของเจ้าหน้าที่อย่างเด็ดขาด เคารพกฎข้อบังคับ และ
กติกาทิ้งปวง

2.5 ไม่บ่งควรเปล่งวาจาสนับสนุนผู้เล่นไปในทางที่ผิด

2.6 เป็นผู้รู้แพ้รู้ชนะ

2.7 เป็นผู้ที่เคารพและเชื่อฟังคำตัดสินของผู้ตัดสิน

2.8 ให้กำลังใจผู้เล่นทั้งสองฝ่าย แสดงความยินดีต่อผู้ชนะ และแสดง

ความสนใจต่อผู้แพ้เมื่อจบการแข่งขัน

3. ลักษณะของบุคคลทั่วไปที่แสดงออกซึ่งการมีน้ำใจนักกีฬา

3.1 เป็นผู้มีความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว ทำงานเพื่อส่วนรวม

3.2 มีความเห็นใจซึ่งกันและกันในการทำงานต่าง ๆ

3.3 เป็นผู้ที่มีใจกว้างยอมรับในความจริง

3.4 เป็นผู้ไม่มียศฐาบรรดาศักดิ์ มีความยุติธรรมเสมอ

กอง วิสุทธิธรรม (2523 : 7) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬามีคุณธรรมเหล่านี้รวมอยู่
ด้วย คือ การไม่เห็นแก่ตัว มีความยุติธรรม บังคับใจตนเองให้ประพฤติด้วยกาย วาจา ใจ

เสถียร สมัตถภาพงษ์ (2527 : 28) ได้สรุปลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬาไว้ 10

ประการ คือ

1. เป็นผู้รับผิดชอบและสำนึกในหน้าที่

2. มีความโอบอ้อมอารี
3. รู้ความเป็นธรรมและความเสมอภาค
4. มีความเสียสละ อดทน ไม่เอาเปรียบคนอื่น
5. เคารพและปฏิบัติตามระเบียบกติกาอย่างเคร่งครัด เปิดเผยและจริงใจ
6. มีความอดทน อดกลั้น ช่มอารมณ์ และมีขันติ โสรัจจะ
7. ให้เกียรติยอมรับในบทบาทหน้าที่และความสามารถของคนอื่น
8. เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
9. รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย
10. เป็นผู้ที่มีอารมณ์ร่าเริง และมีมนุษยสัมพันธ์ดี

จากลักษณะของน้ำใจนักกีฬาดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่าลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาควรจะประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. การรู้แพ้ รู้ชนะ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการยอมรับผลการแข่งขัน หรือ การต่อสู้ในรูปแบบใด ๆ ก็ตาม โดยไม่เอาผลของการชนะมาเป็นอารมณ์ มีใจคอหนักแน่น อดทนต่อการขู่ข่มต่าง ๆ โดยสามารถควบคุมยับยั้งจิตใจตนเองโดยไม่แสดงท่าทีไม่พึงประสงค์ออกมา เช่นการเสียใจ หรือดีใจจนมากเกินไป ไม่โอ้อวด ก้าวร้าวหรือพาลเถร

2. การรู้จักอภัย หมายถึง การไม่ถือโทษซึ่งกันและกัน ในความพลาดพลั้ง ที่เกิดขึ้น โดยไม่แสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าว เพื่อโต้ตอบ

3. การเคารพและปฏิบัติตามกฎ กติกา หมายถึง การแสดงออกของการเข้าใจและกระทำตามกฎ ระเบียบข้อบังคับ หรือกติกา ตลอดจนข้อตกลงต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด ไม่เอารัดเอาเปรียบฝ่ายตรงข้ามในทางที่ผิดกติกา ยอมรับนับถือคำตัดสิน

4. ความซื่อสัตย์ หมายถึง การแสดงออกในลักษณะของการประพฤติปฏิบัติที่ตรงต่อความเป็นจริง ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งต่อหน้าและลับหลัง ตรงไปตรงมาทั้งทางกาย วาจาและใจ มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด

5. ความยุติธรรม หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการกระทำที่มีความเที่ยงตรงและเสมอภาค ไม่ลำเอียง มีเหตุผลสอดคล้องกับความเป็นจริง ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

6. ความสามัคคี หมายถึง การแสดงออกในลักษณะของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันเพื่อทำกิจใด ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมาย ไม่คิดเอาดีหรือเด่นแต่ตัวเอง มีความจงรักภักดีต่อหมู่คณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่คณะ

7. ความรับผิดชอบ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่ ซื่อสัตย์สุจริต มีความละเอียดรอบคอบ ตรงต่อเวลา ไม่ละเลยทอดทิ้ง หรือหลีกเลี่ยงการงานนั้น มีความพากเพียรพยายามปรารถนาที่จะทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด

8. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ หมายถึง การแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการสนใจปัญหา และความต้องการของบุคคลอื่น แบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของตนเอง หรือสิ่งซึ่งตนพึงมีพึงได้ให้แก่บุคคลอื่น ตลอดจนการช่วยเหลือบุคคลอื่น ยามประสบทุกข์ยาก หรือเดือดร้อน

9. การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น หมายถึง การแสดงออกในลักษณะของการยอมรับขีดจำกัด ความสามารถของตนเองตามที่เป็นจริง และขณะเดียวกันก็ให้เกียรติบุคคลอื่น ยอมรับนับถือในบทบาท สิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่นด้วยความเต็มใจ และสุภาพอ่อนน้อม รวมถึงการรู้จักเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ไม่แสดงการโอ้อวด ยั่วยุก่อวุ่นหรือก้าวร้าวสิทธิของบุคคลอื่น

สรุป ลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง บุคคลที่จิตใจบริสุทธิ์โอบอ้อมอารี ใจกว้างที่จะยอมรับในสิ่งที่เป็นจริง สามารถควบคุมอารมณ์ได้ เคารพในกฎกติกา ถึงคราวแพ้กียอมรับ ถึงคราวชนะก็ไม่เย้ยหยันฝ่ายตรงข้าม มีความซื่อสัตย์รับผิดชอบ ระลึกอยู่เสมอว่าการเล่นกีฬาเพื่อความสามัคคี สุขภาพ และพลานามัยที่ดี มีความสำคัญมากกว่าการมุ่งหวังเพื่อชัยชนะเพียงอย่างเดียว

การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา

การอบรมจิตใจของพลเมืองให้ได้ว่า “เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา” จะต้องให้การอบรมตั้งแต่เยาว์วัย ดังคำกล่าวที่ว่า ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก อันที่ใดการปลูกฝังให้กับเยาวชนไปพร้อมกับการเรียนวิชาอื่น วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สามารถปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้ผลดีวิชาหนึ่ง ดังนั้นการสอนพลศึกษาครูไม่ควรเน้นเพียงวิชาการอย่างเดียวเท่านั้น ควรจะเน้น

คุณธรรมควบคู่ไปด้วย จึงจะทำให้การเรียนรู้การสอนประสบความสำเร็จ ดังบทประพันธ์ของ ศาสตราจารย์ อำไพ สุจริตกุล “ความรู้ต้องคู่คุณธรรม” ว่า (อำไพ สุจริตกุล. 2522 : 10)

หากความรู้สูงล้ำคุณธรรมเลิศ

แสนประเสริฐกอบปรักกัวินิจฉัย

จะพัฒนาประชากรชาวไทย

ต้องฝึกให้ความรู้คู่คุณธรรม

น่าใจนักกีฬาควรจะเป็นจริยธรรมได้ประการหนึ่ง ซึ่งคำว่า จริยธรรม หมายถึง หลักแห่งการประพฤติเป็นลักษณะของความประพฤติที่ดีงาม อันเป็นคุณธรรม เช่น ความเมตตา กรุณา ความกตัญญู ความซื่อตรง ความเห็นอกเห็นใจ เป็นต้น ดังนั้น การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาก็ควรอยู่บนพื้นฐานของการปลูกจริยธรรมด้วย (สกล นิลวรรณ. 2525 : 2)

การสอนหรือการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา ควรจะสอนให้เกิดคุณลักษณะภายในจิตใจให้ได้ และสามารถส่งผลออกเป็นพฤติกรรมภายนอก ซึ่งเรียกว่าการควบคุมตนเองภายใน หมายถึง การสอนให้นักเรียนรู้ว่า อะไรถูก อะไรผิด สิ่งนี้ไม่ควรทำเพราะเป็นสิ่งไม่ดี สิ่งนี้ควรทำ เพราะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น การสอนเช่นนี้ทำให้เกิดความรู้สึกเกลียดชัง ความผิดทั้งมวลโดยไม่ต้องทดลองกระทำก่อน หรือรอให้ความผิดเกิดขึ้นก่อน เป็นการสอนให้เกิดคุณลักษณะ ประจำใจแสดงพฤติกรรมภายนอกอย่างมีเหตุผล การสอนอีกประการหนึ่งที่สามารถควบคุมพฤติกรรมได้ คือ การสอนแบบทำให้เกิดการควบคุมภายนอก หมายถึง การตั้งกฎเกณฑ์ควบคุมไว้ หรือมีกฎบังคับอยู่ เช่น ถ้าทำเช่นนี้ไม่ดีจะถูกลงโทษอย่างนี้ เป็นต้น การสอนเช่นนี้เป็นการเหนี่ยวนำให้เกิดแนวโน้มทางพฤติกรรมที่เหมาะสม จากความเกรงกลัวต่อการลงโทษนั้น (พยอม อังคตานุรัตน์. 2521 : 38)

การสอนทั้งแบบการควบคุมภายในและการควบคุมภายนอก ควรจะประกอบไปด้วยกัน ในกลวิธีการสอนหรือการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา ผู้สอนควรจะให้ นักเรียนได้ทราบความสำคัญของคุณธรรมนั้นๆ และรู้ว่าสิ่งที่เรียนนั้นจะเกิดผลดี ผลเสียต่อตนเองและผู้อื่นอย่างไร

เด็กอาจไม่ได้เกิดมาพร้อมกับจริยธรรม หรือมีคุณธรรมประจำใจมาแต่กำเนิด แต่จะต้องได้รับการสอน การปลูกฝังและการชี้แนะ เพื่อจะพัฒนาคุณภาพชีวิตของเขาขึ้น จนกว่าจะสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมในสังคมได้ ดังนั้นการวางแผนการสอน และการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนหรืออย่างมีระบบระเบียบ จึงมีความสำคัญ วิเศษฐ์ จีรวิมล (2510 : 529) กล่าวว่า ครูควรเริ่มต้นสอน โดยการให้เด็กรู้ถึงความสำคัญของจริยธรรมนั้นก่อน ต้องให้เด็ก

เข้าใจว่า เพราะเหตุใดเราจึงต้องให้ทำสิ่งนั้น ทำให้เด็กเห็นความสำคัญของสิ่งนั้น ๆ จนเกิด ความตั้งใจที่อยากจะกระทำเอง ต่อมาก็โดยให้เด็กได้รู้ถึงความหมาย เรียกว่าเข้าใจสิ่งที่ไม่ใช่ ทำตามคำสั่ง แต่ทำเพราะรู้ว่าเกิดผลอย่างไรถ้าทำสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม การรู้ถึงความสำคัญ และการรู้ถึงความหมาย จำเป็นจะต้องอยู่ในพฤติกรรมที่ถูกต้องด้วย ดังนั้น การสาธิตการ ปฏิบัติที่ถูกต้องจึงสำคัญด้วยทุกเนื้อหาของจริยธรรม ครูต้องมุ่งไปที่การปฏิบัติอย่างถูกต้อง ให้มากกว่าวิชาการ ครูจำเป็นต้องแสดงแบบอย่างประกอบการสอน และให้นักเรียนฝึก กระทำด้วย เป็นกิจกรรมสมมติเพื่อฝึกซ้อม ดัดแปลง แก้ไข การปฏิบัติให้ถูกต้อง ต่อจากนั้น ครูควรจัดให้มีการติดตามผล โดยการจัดให้มีกิจกรรมต่างๆ เพื่อพิสูจน์ผลของการสอนที่ผ่าน มา อันจะมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป ซึ่งเป็นการจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ อีกประการหนึ่ง ได้แก่ การสนับสนุนการให้แรงจูงใจในพฤติกรรมถูกต้อง ซึ่งได้แก่ การให้รางวัล หรือการชมเชย ในรูปแบบต่าง ๆ ตามโอกาส เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดี

ดังนั้น การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาจึงควรกระทำอย่างมีระบบ มีการวางแผนเป็นขั้น ตอน มีความตั้งใจจริงที่จะกระทำให้เกิดผลในทางปฏิบัติให้ได้ นอกจากนี้การสอนหรือการ ปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา ไม่ควรจัดสอนเป็นวิชาเฉพาะ แต่ควรแฝงอยู่อย่างเหมาะสม ในกิจกรรม ทุกอย่างของวิชาพลศึกษา โดยจัดให้เป็นประสบการณ์จริง ซึ่งนักเรียนจะได้รู้เลยว่า กำลังถูก สอนเรื่องน้ำใจนักกีฬา หรือที่เรียกว่า วิธีการดูดซึมทางวัฒนธรรมทางธรรมชาติ (cultural osmosis) ในลักษณะนี้ ครูจะสอดแทรกแง่คิด แง่ปฏิบัติ เข้าไว้ในประสบการณ์ทุกอย่างของ กิจกรรมพลศึกษา นักเรียนจะเรียนรู้จากครูโดยทันที เมื่อเหตุการณ์นั้น ๆ เกิดขึ้น ดังนั้น ครู พลศึกษา จึงมีความสำคัญอย่างมาก ที่จะต้องใช้ความคิด และแสวงหาโอกาสอยู่เสมอ ที่จะ สอดแทรกการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาในช่วงเริมการเรียนการสอน (เอกวิทย์ ณ ถกลาง. 2506 : 679)

แชลเลอร์ ชองมหาวิทยาลัยซีราคิวส์ (Chancellor of Syracuse University) รัฐ นิวยอร์ก ในปี ค.ศ. 1932 ท่านมีวิธีการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา โดยการจัดการอบรมเรื่อง น้ำใจ นักกีฬาให้กับผู้เล่น และผู้ดูกีฬาก่อนการแข่งขันทุกครั้ง ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาดังนี้

สำหรับผู้เล่น

1. เล่นกีฬาอย่างถูกต้องตามกติกา
2. ยอมรับในความสามารถของเพื่อนร่วมทีม
3. รู้จักเก็บอารมณ์

4. รักษาร่างกายให้สมบูรณ์อยู่เสมอ
5. กล้าหาญ อดทน เมื่อพ่ายแพ้
6. เก็บความรู้สึกหึงหวงไว้เมื่อเป็นฝ่ายชนะ
7. มีจิตใจดี คิดสะอาดและสุขภาพแข็งแรง
8. เล่นกีฬา

สำหรับผู้ดูกีฬา

1. จงมีความรู้สึกว่าเป็นแขกผู้มีเกียรติ เราต้องให้ความเอาใจใส่ดูแลเป็นพิเศษ
2. จงยอมรับการตัดสินของผู้ตัดสินทุกกรณี โดยไม่มีข้อกังขาแต่ประการใด
3. ไม่แสดงอาการโห่ ฮา ต่อผู้เล่นและผู้ตัดสิน
4. ไม่เปล่งเสียงตะโกน เหยียดหยาม ยั่วเย้า เข้าไปในสนามแข่งขัน
5. แสดงความนิยม ยกย่อง ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามที่เล่นได้ดี มีน้ำใจนักกีฬา โดยการปรบมือให้เกียรติ
6. ไม่พยายาม ก่อความวุ่นวาย ในความเห็นที่ขัดแย้งกับผู้เล่นในสนาม
7. สนับสนุนให้ได้รับชัยชนะอย่างสะอาดเท่านั้น
8. จงรักที่จะดูการเล่น ไม่ใช่รักที่จะเห็นชัยชนะ
9. จงกระทำต่อคนอื่น เหมือนอย่างที่ปรารถนาให้เขากระทำต่อท่าน
10. จงชนะโดยปราศจากการใช้อาวุธ และพ่ายแพ้อย่างปราศจากการกล่าวร้าย

งานวิจัยในต่างประเทศ

โบเยอร์ (Boryer, 1963 : 282 - 287) ได้วิจัยทดลองหาวิธีปลูกฝังความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาแก่เด็ก และการเจริญงอกงามในความรู้ นั้น หลังจากเด็ก ๆ ได้ฟังนิทานสั้น ๆ เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา โดยนำมาจากหนังสือหลายๆเล่ม ซึ่งเด็กยังไม่เคยอ่านมาก่อน จำนวน 12 เรื่อง ทั้งก่อนและหลังจากที่เด็กฟังนิทานทั้ง 12 เรื่อง เด็กได้รับการขอร้องให้เขียนความหมาย ของน้ำใจนักกีฬาอย่างอิสระ โดยให้นักเรียนชั้นที่ 4 , 5 และ 6 เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประชากรใช้วิธีนับจำนวน ความคิดเกี่ยวกับน้ำใจนักกีฬาที่แตกต่างกับจากเรียงความของเด็ก ส่วนการเปลี่ยนแปลงความรู้ วัดได้โดยความแตกต่างระหว่าง จำนวนความคิดที่แสดงออกมา ก่อนและหลังการฟังนิทาน สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า จำนวนความคิดที่เขียนออก

มาทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กิจกรรมการเล่นและนิทานเกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา อาจจะช่วยหรือไม่ช่วยให้เด็กเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ถ้าช่วยได้ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ก็เล็กน้อยแทบจะวัดไม่ได้

จอห์นสัน (Johnson. 1969 : 314 - 316) ได้สร้างแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ประกอบไปด้วยพฤติกรรมเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา โดยยกตัวอย่างเหตุการณ์ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล บาสเกตบอลและเบสบอล จำนวน 42 ข้อ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง คะแนนของชุดเอ และชุดบี เท่ากับ .86 สัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของชุดเอ เท่ากับ .81 สัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของชุดบี เท่ากับ .81 (กนกวลี เอ่งฉ้วน. 2529 : 21 ; อ้างอิงมาจาก Johnson. 1969 : 314 - 316)

แมสเซนเกล (Massengale. 1969) ได้ทำการทดลองเพื่อชี้ให้เห็นระดับความแตกต่างของน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาอย่างเป็นทางการ และมีระเบียบกับการปลูกฝังอย่างไม่เป็นทางการและไม่มีระเบียบ โดยให้ครูพลศึกษา 2 คน เป็นผู้ให้การปลูกฝังนักเรียน เกรด 7 และ 9 ในแต่ละชั้น จะได้รับการสอนโดยครูคนเดียวกัน แต่ละชั้นจะมีกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 1 คน กลุ่มทดลองจะได้รับการปลูกฝัง ความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนเรียนกิจกรรมพลศึกษาทุกครั้ง ในตอนต้นชั่วโมง ครั้งละ 10 นาที เป็นเวลา 6 วันติดต่อกัน ส่วนกลุ่มควบคุม ได้รับการปลูกฝัง ในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพส่วนบุคคล หลังจากครบ 6 สัปดาห์แล้วนำเด็กมาทดสอบกับแบบทดสอบ เอสพีอาร์ (spr = sportsmanship preference record) ของแมคอะฟี (McAfee) และประเมินค่าเพื่อนในกลุ่มจากแบบประเมินค่าที่ผู้ทดลองสร้างขึ้น ผลปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม (ฉัตรชัย เกลิมอิสระชัย. 2525:18 - 19 ; อ้างอิงมาจาก Massengale. 1969 : unpaved)

ฮอรรอค (Horrock. 1977 : 20 - 21) ได้ทำการทดลองเพื่อส่งเสริมความน้ำใจนักกีฬาและการมีเหตุผลเชิงจริยธรรม ในระหว่างที่เรียนและการแข่งขันกีฬาในโรงเรียน โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้นของ คอลเบอร์ก (Kohlberg) เป็นพื้นฐาน ได้ทำการศึกษาดังนี้

1. กำหนดสถานการณ์ที่เป็นปัญหา ในการเล่นกีฬาหรือการเล่นเกมส์ต่างๆ แล้วให้เด็กเล่นรวม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2. การให้คะแนนลักษณะที่แสดงออก ของความมีน้ำใจนักกีฬา ในระหว่างที่มีการแข่งขันกีฬาในทีมของตนเอง ถ้าได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะให้มีการแก้ตัวใหม่ จนกว่าจะได้คะแนนตามเกณฑ์ จึงจะไปแข่งขันกับทีมอื่นได้ พร้อมทั้งให้สมาชิกในทีม วิพากษ์วิจารณ์จุดอ่อนของทีมตน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ผลปรากฏว่า ทำให้การแข่งขันภายในโรงเรียนดำเนินไปด้วยดี ปราศจากการขัดแย้ง และผู้เล่นมีความสำนึก ในการมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น

สมิธ (Smith. 1978 : 4028 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬา และผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้แบบทดสอบของ ฮาสกินส์ (Haskins Action Choice) เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 นักกีฬาชาย จำนวน 120 คน กลุ่มที่ 2 ผู้ชายที่ไม่เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน กลุ่มที่ 3 นักกีฬานหญิง จำนวน 120 คน และกลุ่มที่ 4 ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. หญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬา สูงกว่าชาย
2. ผู้ที่เป็นนักกีฬา และผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา มีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน
3. นักกีฬานหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬา สูงกว่านักกีฬาชาย
4. ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา มีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา
5. ประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา ไม่มีผลต่อการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา ในแต่ละเพศ

คลาร์ค (Clark. 1996 : 181) ได้ศึกษาและวิเคราะห์ทางด้านจริยธรรม และความมีน้ำใจนักกีฬาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจัดโดยผู้ฝึกสอนจาก FFL 84% ของผู้ฝึกสอนที่มีสุขภาพดีจาก FFL จากการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน เห็นว่านักกีฬามีความบกพร่องทางด้านจริยธรรม จากการถกเถียงพบว่า ประมาณ 74 % การแสดงออกด้านจริยธรรมในทางผิด ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ฝึกสอนที่หนักไปทางหลักการ และเหตุผล ซึ่งจะเคร่งครัดมาก แต่กลุ่มที่เคร่งครัดน้อยกับการใช้จริยธรรม จะเป็นผู้ฝึกสอนที่เน้นในด้านการพูด คือ 68 - 70 เปอร์เซนต์ โดยสรุปว่าปัญหาใหญ่ในการแข่งขันก็คือ ผู้ฝึกสอนต้องการชัยชนะ จึงทำให้นักกีฬามีพฤติกรรมที่ขัดต่อจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬากับทีมแข่งขัน

กิลเลนไทม์ (Gillentine. 1996 : 73) ได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักกีฬา และเหตุผลทางด้านจริยธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียน จำนวน 150 คน พบว่า มีปัญหาที่แตกต่างกับด้านความคิดเห็นกับระดับการแข่งขัน ประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกสอน ด้านการศึกษา ประเภทของกีฬา และเพศของผู้เล่น

งานวิจัยในประเทศไทย

ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์ (2523 : 61 - 63) ได้ทำการวิจัยเรื่องลักษณะที่สำคัญของน้ำใจ นักกีฬา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำไปทดลองใช้ และหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามกับนิสิตปริญญาโท ภาควิชาพลศึกษา คณะครู ศาสตร ปรากฏว่าคำนวณหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามได้ความเที่ยงตรงเท่ากับ .97 และนำไปใช้กับคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ 125 ท่าน นำผลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ปรากฏว่าลักษณะของน้ำใจนักกีฬาประกอบไปด้วย การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ซึ่งประกอบไปด้วยลักษณะต่าง ๆ อีกรวม 50 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญได้แก่ เมื่อชนะไม่เย้ยหยันหรือดูถูกเหยียดหยามฝ่ายแพ้ ทั้งทางวาจาและการกระทำเมื่อแพ้ไม่พาลเกลียด ให้อภัยซึ่งกันและกันในความพาลดพั้งที่เกิดขึ้นเคารพและเชื่อฟังคำตัดสินของผู้ตัดสิน และกรรมการในการตัดสินตลอดเวลา มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีน้ำใจหนักแน่น มีความอดกลั้น ไม่แสดงอาการโมโหหรือโกรธแค้นต่อเพื่อนร่วมเล่น และบุคคลอื่นเล่นด้วยขันแข็ง และยุทธวิธีของการเล่นกีฬานั้น ๆ โดยแท้จริงเชื่อฟังผู้ฝึกสอน เป็นต้น

ชัชชัย โกมารทัต และคณะ (2524 : 40 - 45) ได้ทำการสำรวจความเห็นของครู อาจารย์พลศึกษาที่มีต่อการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนผลปรากฏว่า ครู อาจารย์พลศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า พลศึกษาช่วยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้แก่ นักเรียนได้ การปลูกฝังสามารถทำได้จนถึงระดับอุดมศึกษา และทำได้นักเรียนทุกเพศทุกวัย คนที่จะให้การปลูกฝังควรมีน้ำใจนักกีฬาด้วย คนที่รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักให้อภัย เรียกได้ว่าเป็นคนที่มีน้ำใจนักกีฬา ครูอาจารย์วิชาการ ทัวไปก็สามารถช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้แก่ นักเรียนได้

อาภรณ์ ราฐพิมล (2524 : 76 - 80) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาของนิสิตนักศึกษาวิชาพลศึกษา ชั้นปีที่ 3 และ 4 ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 240 คน ผลการศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาได้อย่างถูกต้อง นิสิตนักศึกษาชายและหญิง และชั้นปีที่ 3 และ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน

พิทักษ์ พลจันทร์ (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนส่วนกลางในกรุงเทพมหานคร โดยใช้การส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน 238 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเน้นวัตถุประสงค์ในการปลูกฝังนักเรียนให้รักการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา การเพิ่มพูนทักษะและใช้ความสามารถในเชิงกีฬาที่แท้จริง การส่งเสริมความสามัคคีกลมเกลียวของนักเรียน และฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีน้ำใจ นักกีฬา 2) ปัญหาที่โรงเรียนประสบในเรื่องการเล่นกีฬาและการดูกีฬา ได้แก่ การแข่งขันที่มุ่งไปที่การเอาชนะกันเป็นสำคัญ มีความยากลำบากในการอบรมให้นักเรียนเข้าใจถึงการเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี และ 3) ปัญหาที่กรมพลศึกษาประสบในเรื่องการเล่นและการดูกีฬา ได้แก่ การควบคุมนักเรียนนำอาวุธหรือสิ่งของที่มึลักษณะเป็นอาวุธมาเชียร์กีฬา นักเรียนส่งเสียงเชียร์กีฬาไม่สุภาพและหยาบคาย

ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย (2525 : 34 - 39) ได้สร้างแบบวัดความรู้ ความเข้าใจ ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา โดยดัดแปลงมาจากการสร้างมาตราวัดเจตคติเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬาของจอห์นสัน (Johnson) และลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาของ ชนินทรชัย อินทราภรณ์ โดยศึกษากับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ได้ค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ .83 และสร้างเกณฑ์ปกติจากนักเรียน 500 คน จากเกณฑ์ปกติสรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย

สมลักษณ์ สมบูรณ์สิงห์ (2526 : 83 - 86) ได้ทำการวิจัยสำรวจความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการเชียร์กีฬา โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงที่เล่นกีฬาประเภททีม และประเภทบุคคล จำนวน 360 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) วิธีการเชียร์กีฬาที่นักกีฬาชอบมากที่สุดได้แก่ แบบมีผู้นำในการเชียร์แบบปรบมือ แบบมีผู้นำในการร้องเพลง แบบมีการแปรอักษร แบบการพูดชมเชยและปลุกใจ แบบทำตลก และการแต่งกายแปลก ๆ และการใช้

เครื่องดนตรีประกอบ (กลอง ฉิ่ง แตร) 2) วิธีการเชียร์กีฬาแบบมีผู้นำในการเชียร์ แบบมีผู้นำในการร้องเพลง แบบปรบมือ แบบมีการแปรอักษรและแบบการพุดชมเชย และปลุกใจ มีผลต่อการเล่นของนักกีฬามาก คือ ทำให้มีกำลังใจและกล้าเล่นกีฬา ทำให้มีความตั้งใจและมีมานะในการเล่นกีฬา ทำให้ร่วมสามัคคีกันและมีน้ำใจนักกีฬาในการเล่น ทำให้อารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬา และทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา 3) วิธีการเชียร์กีฬาแบบการสอ การตำหนิ การยั่วแหย่ และแบบการให้ร้อง กระแทกพื้น เป่าปาก มีผลต่อการเล่นของนักกีฬามาก คือ ทำให้มีการทะเลาะวิวาทกันในการเล่นกีฬา ทำให้การเล่นรุนแรงขึ้น ทำให้มีโมโหในการเล่นกีฬา ทำให้มีความประมาทในการเล่นอาจเล่นไม่ดีและผิดพลาด ทำให้มีความรำคาญ หงุดหงิดและเบื่อหน่ายในการเล่น 4) วิธีการเชียร์กีฬาแบบไม่มีการเชียร์หรือดูเฉย ๆ มีผลต่อการเล่นของนักกีฬามาก คือทำให้มีสมาธิในการเล่นกีฬา ทำให้มีอารมณ์เยือกเย็นในการเล่นกีฬาทำให้ร่วมสามัคคีและมีน้ำใจในการเล่น 5) การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง และนักกีฬาประเภททีมกับประเภทบุคคล เกี่ยวกับวิธีการเชียร์กีฬาชอบและวิธีการเชียร์กีฬาที่มีผลต่อการเล่นของนักกีฬา พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ประยุทธ์ สาริมาณ (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 284 คน เกี่ยวกับการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาพบว่า

1. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้เล่นที่ดี ครูพลศึกษาได้เน้นในเรื่องของการเคารพเชื่อฟังคำตัดสินของผู้ตัดสิน และกรรมการในการตัดสินโดยตลอด รองลงมาคือ การปฏิบัติตามกติกา ระเบียบ ข้อบังคับ

2. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับผู้ดูที่ดี ครูพลศึกษาเน้นในเรื่องการให้เกียรติผู้ตัดสิน กรรมการและผู้เล่นทั้งสองฝ่าย รองลงมาคือ การแสดงความเคารพ และยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสินและกรรมการตลอดเวลาการแข่งขัน เช่น ไม่ยั่วยุ ด่าทอ เข้ายืนผู้ตัดสินและกรรมการ

3. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาเกี่ยวกับคุณลักษณะน้ำใจนักกีฬาด้านอื่น ๆ ครูพลศึกษาเน้นในเรื่องการให้นักเรียนได้รู้จักการให้อภัยในความผิดพลาดของเพื่อนร่วมทีมมากที่สุด รองลงมาคือ การให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน

4. ในด้านวิธีการสอน ครูพลศึกษาใช้วิธีการสอนแบบบรรยายสอดแทรกในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะเล่นกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการสอนแบบบรรยายหรืออภิปรายโดยครูพลศึกษาเอง นอกจากนี้พบว่า ครูพลศึกษาได้สอนในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาทุกครั้งในชั่วโมงพลศึกษา แต่ไม่ค่อยจริงจังกับการสอนเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีเอกสาร ไม่มีหนังสือที่จะใช้ค้นคว้าในการเตรียมการสอน และมีเวลาในการสอนวิชาพลศึกษาแต่ละคาบน้อยเกินไป ทำให้ไม่สามารถบรรจุเนื้อหาเรื่องนี้เข้าไปสอนได้มากเท่าที่ควร

นิบล เมื่อกษัตริย์ (2529 : 184) ได้ศึกษาผลการใช้บทบาทสมมุติที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬา โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียนที่ศึกษาโดยใช้บทบาทสมมุติมีความมีน้ำใจนักกีฬาส่งกว่านักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาโดยใช้แบบสมมุติ

กนกวลี เอ่งฉ้วน (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 575 คน ในการสร้างแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยสร้างเป็นแบบสถานการณ์ แล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 3 ครั้ง ทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อหาบุคลิกภาพที่สำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา 17 ด้าน คือ ด้านความสำนึกทางจริยธรรม ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านการยอมรับความสามารถของตนเอง ด้านการยอมรับความจริง ด้านความมีเหตุผล ด้านการให้เกียรติผู้อื่น ด้านการเคารพการตัดสินใจ ด้านความอดกลั้น ด้านการ รู้แพ้ รู้ชนะ ด้านความเห็นอกเห็นใจ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเสียสละ ด้านความยุติธรรม ด้านความกล้าหาญ ด้านการยอมรับความสามารถของผู้อื่น ด้านความมีวินัย ผลการศึกษาพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ .7895 คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ มีค่าอยู่ระหว่าง 2.8536 - 11.6832

จงรัก เขียวแก้ว (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ในโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนไทยพุทธในจังหวัดสงขลา 20 คน เยาวชนไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 20 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของ ฉัตรชัย เกลิมอิสระชัย และแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ผลการศึกษาพบว่า

1. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) และหลังการฝึกอบรมตามโครงการ ฯ เพิ่มขึ้นอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.50$)
2. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการ ฯ ไม่แตกต่างกัน
3. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมหลังการฝึกอบรมตามโครงการ ฯ ไม่แตกต่างกัน
4. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธก่อนเข้ารับการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการ ฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามสถิติที่ระดับ .05
5. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิมก่อนเข้ารับการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการ ฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาในระดับบุคคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬานักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ทั้งชายและหญิงของวิทยาลัยพลศึกษา ภาคกลาง 5 แห่ง โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 308 คน พบว่าบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาชายอยู่ในระดับสูง ($T = 59.27$) ของนักศึกษาหญิงอยู่ในระดับสูง ($T = 57.52$) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับสูง ($T = 58.41$) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อยู่ในระดับสูง ($T = 58.81$) ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงไม่แตกต่างกัน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ไม่แตกต่างกัน

หรรษา แดงภักดี (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2535 จำนวน 30 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนและสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองได้รับการใช้กิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬา เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬา สถิติที่ใช้คือการทดสอบทีสรุปได้ดังนี้ นักเรียนมีคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาโดยส่วนรวมและแต่ละด้านสูงขึ้น หลังจากได้รับการใช้กิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาโดยส่วนรวมและแต่ละด้านสูงขึ้น หลังจากได้รับข้อเสนออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนได้รับการใช้กิจกรรมกลุ่มมีคุณธรรมความมีน้ำใจนัก

กีฬาโดยส่วนรวมคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความเป็นผู้รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย และด้านความสามัคคีสูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านการยอมรับกฎเกณฑ์และกติกา และด้านการเสียสละเพื่อส่วนรวม

ดารณี บางวัฒนา (2536 : บทคัดย่อ) เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กที่ได้รับการแข่งขัน 3 แบบ และเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้ฟังตนเอง 3 แบบ ตลอดจนปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการแข่งขันและการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้ฟังตนเองที่มีต่อคุณลักษณะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เปรียบเทียบความมีน้ำใจนักกีฬาของเด็กที่ได้รับการแข่งขัน 3 แบบ และเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้ฟังตนเอง 3 แบบ ทั้งหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการแข่งขัน และการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้ฟังตนเองที่มีคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผ่านพัฒนาการขั้นฝึกความคิดตนเองเป็นศูนย์กลางแล้วจำนวน 81 คน ของโรงเรียนวัดสี่สุทึง สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตจอมทองกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2535 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้ฟังตนเอง สูง ปานกลาง และต่ำ ออกมากลุ่มละ 27 คน แล้วจึงสุ่มแบบง่าย เข้ารับกิจกรรมการแข่งขันแบบต่าง ๆ ได้เล่น จำนวน 10 เกม พบว่าเด็กที่ได้รับการกิจกรรมการแข่งขันแบบกลุ่ม มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าเด็กที่ได้รับการกิจกรรมการแข่งขันรายบุคคลและไม่ได้รับการแข่งขัน เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้ฟังตนเองปานกลาง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้ฟังตนเองต่ำ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการแข่งขันและการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้ฟังตนเองที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็ก เด็กที่ได้รับการกิจกรรมการแข่งขันแบบกลุ่ม และแบบรายบุคคลมีน้ำใจนักกีฬามากกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการแข่งขันเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้ฟังตนเองสูง ปานกลาง และต่ำ มีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการแข่งขันและการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้ฟังตนเองที่มีต่อคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเด็ก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ แสดงให้เห็น ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นเรื่องที่น่าสนใจวิจัย ซึ่งยังไม่เคยมีการทำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ไปศึกษากับนิสิตระดับปริญญาตรี นิสิตชาย นิสิตหญิง ในแต่ละคณะและแต่ละชั้นปีของมหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา

สมมติฐานในการวิจัย

1. ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชาย และนิสิตหญิงมีความแตกต่างกัน
2. ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตในแต่ละคณะมีความแตกต่างกัน
3. ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีความแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้ามี่ขั้นตอน คือ

1. แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำกับข้อมูล

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2540 จำนวน 4,773 คน โดยแยกตามคณะต่าง ๆ ดังนี้

1.1 คณะวิทยาศาสตร์	จำนวน 1,131 คน
1.2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน 1,197 คน
1.3 คณะศึกษาศาสตร์	จำนวน 1,033 คน
1.4 คณะศิลปกรรมศาสตร์	จำนวน 239 คน
1.5 คณะพยาบาลศาสตร์	จำนวน 646 คน
1.6 คณะวิศวกรรมศาสตร์	จำนวน 243 คน
1.7 คณะสัตวแพทยศาสตร์	จำนวน 284 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง สุ่มมาจากประชากร โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 1,400 คน ซึ่งมีรายละเอียดในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

- 2.1 จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนิสิตในแต่ละคณะจำนวน 7 คณะ ๆ ละ 200 คน คือ คณะวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์และคณะสัตวแพทยศาสตร์
- 2.2 ในแต่ละคณะแบ่งนิสิตออกเป็น 4 ชั้นปี คือ ปี 1 2 3 และ 4 โดยแบ่งชั้นปีละ 50 คน
- 2.3 ในแต่ละชั้นปี แบ่งนิสิตออกเป็น 2 เพศ คือ เพศชายและเพศหญิง

ตาราง 1 แสดงจำนวนนิสิตที่เป็นประชากร จำแนกตามเพศ คณะ และ ชั้นของมหาวิทยาลัย
บูรพา ปีการศึกษา 2540

คณะ	ชั้นปี	ประชากร		รวม
		ชาย	หญิง	
วิทยาศาสตร์	1	127	268	395
	2	109	213	322
	3	64	154	218
	4	65	131	196
รวม		365	766	1,131
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	1	108	319	427
	2	62	240	302
	3	54	166	220
	4	48	200	248
รวม		272	925	1,197
ศึกษาศาสตร์	1	89	196	285
	2	59	188	247
	3	66	184	250
	4	83	168	251
รวม		297	736	1,033
ศิลปกรรมศาสตร์	1	47	29	76
	2	38	14	52
	3	30	29	59
	4	36	16	52
รวม		151	88	239

ตาราง 1 (ต่อ)

คณะ	ชั้นปี	ประชากร		รวม
		ชาย	หญิง	
พยาบาลศาสตร์	1	13	178	191
	2	11	172	183
	3	6	139	145
	4	9	118	127
รวม		39	607	646
วิศวกรรมศาสตร์	1	66	19	85
	2	29	15	44
	3	41	11	52
	4	41	21	62
รวม		177	66	243
สาธารณสุขศาสตร์	1	25	51	76
	2	29	41	69
	3	30	41	71
	4	27	41	68
รวม		110	174	284

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Question) แบบวัดความรู้ ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของ จัตุรชัย เถลิ้มอิสระชัย (จัตุรชัย เถลิ้มอิสระชัย. 2525 : 46-56) นำมาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยอาศัยผลการวิจัยของ ชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์ ที่ได้รวบรวมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาไว้ นำมาสร้างเป็นแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นแบบประเมินค่า 4 ระดับ คือ 4 3 2 1 และได้หาคุณภาพของแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา โดยกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จำนวน 40 คน พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 โดยใช้สูตรของ เพียร์สัน และมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 9.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ดูภาคผนวก)

ซึ่งแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วย คุณลักษณะ 9 ประการ คือ การรู้แพ้ รู้ชนะ การรู้จักย การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น

2. นำแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของ จัตรชัย เจริญอิสระชัย ไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยทดลองใช้ (Try out) กับประชากรซึ่งเป็น นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 50 คน คือนิสิตชาย 25 คนและนิสิตหญิง 25 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้คือ

1. ศึกษารายละเอียดของแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เกี่ยวกับวิธีการใช้และการตรวจให้คะแนน
2. นำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปติดต่อขอความร่วมมือจากคณาบดีคณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการวิจัย
3. นำแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง
4. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาจัดกระทำดังนี้ คือ

1. หาค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. หาค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา

3. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตแต่ละคณะ เพศ และชั้นปี

4. เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง โดยใช้สถิติแบบที (t -test Independent)

5. เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตแต่ละคณะ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (f - test) ถ้าพบว่ามี ความแตกต่างก็วิเคราะห์รายคู่ตามวิธีของนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Method)

6. เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ระหว่างนิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (f - test) ถ้าพบว่ามี ความแตกต่างก็วิเคราะห์รายคู่ตามวิธีของนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Method)

7. การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดผู้วิจัยกระทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS x (Statistical Package for the Social Science)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ชั้นของความอิสระ
t	แทน	ค่าวิกฤตของการแจกแจงแบบที (T-distribution)
F	แทน	ค่าวิกฤตของการแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
*	แทน	ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแยกเป็นนิสิตชาย นิสิตหญิง คณะต่าง ๆ และชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4
2. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชาย นิสิตหญิง คณะต่าง ๆ และชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4
3. แสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชาย นิสิตหญิง คณะต่าง ๆ และชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4
4. แสดงการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างคณะต่าง ๆ และระหว่างชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 2 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ผู้ตอบแบบสอบถามของนิสิตชายและนิสิตหญิง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	525	37.66
หญิง	869	62.34
รวม	1,394	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 62.34 มีจำนวนมากกว่านิสิตชาย

ตาราง 3 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ผู้ตอบแบบสอบถามของนิสิตทุกคณะ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาศาสตร์	200	14.35
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	200	14.35
วิทยาศาสตร์	200	14.35
สาธารณสุขศาสตร์	200	14.35
พยาบาลศาสตร์	200	14.35
วิศวกรรมศาสตร์	194	13.90
ศิลปกรรมศาสตร์	200	14.35
รวม	1,394	100.0

จากตาราง 3 แสดงว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามของแต่ละคณะคิดเป็นร้อยละ 14.35 แต่พบว่า มีข้อแตกต่างคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 194 จึงคิดเป็นร้อยละ 13.90

ตาราง 4 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ ผู้ตอบแบบสอบถามของนิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ปีที่ 1	351	25.18
ปีที่ 2	343	24.60
ปีที่ 3	349	25.04
ปีที่ 4	351	25.18
รวม	1,394	100.0

จากตาราง 4 แสดงว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 และนิสิตชั้นปีที่ 4 มีค่าร้อยละเท่ากันคือ 25.18 แต่นิสิตชั้นปีที่ 2 มีค่าร้อยละ 24.60 ต่ำกว่านิสิตทุกชั้นปี

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชายกับนิสิตหญิง

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
ชาย	525	114.91	10.06	สูงที่สุด
หญิง	869	117.43	9.81	สูงที่สุด
รวม	1,394	116.48	9.98	สูงที่สุด

จากตาราง 5 แสดงว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชายและนิสิตหญิง ($\bar{X} = 116.48$) อยู่ในระดับสูงที่สุด เมื่อเทียบกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย (ดูภาคผนวก) และพบว่านิสิตหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านิสิตชาย

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความรู้ความเข้าใจใน
ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตทุกคณะ

คณะ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้ความเข้าใจใน ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
ศึกษาศาสตร์	200	116.14	10.79	สูงที่สุด
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	200	116.90	9.56	สูงที่สุด
วิทยาศาสตร์	200	116.27	10.62	สูงที่สุด
สาธารณสุขศาสตร์	200	116.63	10.11	สูงที่สุด
พยาบาลศาสตร์	200	118.72	7.77	สูงที่สุด
วิศวกรรมศาสตร์	194	115.69	9.80	สูงที่สุด
ศิลปกรรมศาสตร์	200	114.99	10.60	สูงที่สุด
รวม	1,394	116.48	9.98	สูงที่สุด

จากตาราง 6 แสดงว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจ
นักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาทุกคณะ ($\bar{X} = 116.48$) อยู่ในระดับสูงที่สุด
เมื่อเทียบกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย (ดูภาคผนวก) และพบว่า คณะพยาบาลศาสตร์มี
ค่าเฉลี่ยสูง ($\bar{X} = 118.72$) แต่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยต่ำ ($\bar{X} = 114.99$)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความรู้ความเข้าใจใน
ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4

ชั้นปี	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้ความเข้าใจใน ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
ปีที่ 1	351	117.68	8.81	สูงที่สุด
ปีที่ 2	343	116.30	10.68	สูงที่สุด
ปีที่ 3	349	115.42	10.53	สูงที่สุด
ปีที่ 4	351	116.51	9.71	สูงที่สุด
รวม	1,394	116.48	9.98	สูงที่สุด

จากตาราง 7 แสดงว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจ
นักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาทุกคน ($\bar{X} = 116.48$) อยู่ในระดับสูงที่สุด
เมื่อเทียบกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย (ดูภาคผนวก) และพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย
สูง ($\bar{X} = 117.68$) แต่นิสิตชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยต่ำ ($\bar{X} = 115.42$)

ตาราง 8 เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
ระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t
ชาย	525	114.91	10.06	1,392	-4.60**
หญิง	869	117.43	9.81		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนัก
กีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง มีความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมี
น้ำใจนักกีฬาของนิสิตทุกคณะ

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างคณะ	6	1,637.55	272.92	2.75*
ภายในคณะ	1,387	137,196.53	98.91	
รวม	1,393	138,834.08		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาทุกคณะ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตแต่ละคณะเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Method) ดังตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของ
นิสิตแต่ละคณะ

คณะ		ศิลปกรรม ศาสตร์	วิศวกรรม ศาสตร์	ศึกษา ศาสตร์	วิทยา ศาสตร์	สาธารณสุข ศาสตร์	มนุษยศาสตร์ และสังคม ศาสตร์	พยาบาล ศาสตร์
	$\bar{X}$	114.99	115.69	116.14	116.27	116.63	116.90	118.72
ศิลปกรรม ศาสตร์	114.99	-	0.69	1.14	1.28	1.63	1.91	3.72*
วิศวกรรม ศาสตร์	115.69	-	-	0.44	0.58	0.93	1.21	3.02*
ศึกษาศาสตร์	116.14	-	-	-	0.13	0.49	0.76	2.58
วิทยาศาสตร์	116.27	-	-	-	-	0.35	0.63	2.44
สาธารณสุข ศาสตร์	116.63	-	-	-	-	-	0.27	2.09
มนุษยศาสตร์ และสังคม ศาสตร์	116.90	-	-	-	-	-	-	1.81
พยาบาล ศาสตร์	118.72	-	-	-	-	-	-	-
r			2	3	4	5	6	7
q.95 (r, df)			2.81	3.33	3.65	3.87	4.04	4.18
Wr.95			1.98	2.34	2.57	2.57	2.84	2.94

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจ
นักกีฬานิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาทุกคณะ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะศิลปกรรม
ศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

ตาราง 11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4

ความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างชั้นปี	3	908.19	302.73	3.0509*
ภายในชั้นปี	1,390	137,925.89	99.22	
รวม	1,393	138,834.08		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตทุกชั้นปีเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน - คูลล์ (Newman - Keuls Method) ดังตาราง 12

ตาราง 12 เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของ
นิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4

ชั้นปี		ปีที่ 3	ปีที่ 2	ปีที่ 4	ปีที่ 1
	$\bar{X}$	115.42	116.30	116.51	117.68
ปีที่ 3	115.42	-	0.88	1.09	2.25*
ปีที่ 2	116.30	-	-	0.20	1.37
ปีที่ 4	116.51	-	-	-	1.16
ปีที่ 1	117.68	-	-	-	-
r			2	3	4
q.95 (r,df)			2.81	3.33	3.65
Wr.95			1.49	1.77	1.94

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจ
นักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีความแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 3 กับนิสิต
ชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2540 จำนวน 1,394 คน โดยแบ่งออกเป็นดังนี้

1. นิสิตชายและนิสิตหญิง
2. แต่ละคณะคือ คณะวิทยาศาสตร์ 200 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 200 คน คณะศึกษาศาสตร์ 200 คน คณะศิลปกรรมศาสตร์ 200 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ 194 คน คณะพยาบาลศาสตร์ 200 คน และคณะสาธารณสุขศาสตร์ 200 คน
3. นิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 ชั้นปีละ 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close - ended Question) แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬานักกีฬาของ จัตุรัสย์ เกลิมอิสระชัย (จัตุรัสย์ เกลิมอิสระชัย. 2525 : 46 - 56) เป็นแบบประเมินค่า 4 ระดับ คือ 4 3 2 1 และได้หาคุณภาพของแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาโดยกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จำนวน 40 คน พบว่า แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 โดยใช้สูตรของเพียร์สัน และมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 9.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ดูภาคผนวก)

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจ

นักกีฬาของ จัตุรัสย์ เจริญอิสระชัย ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับนิสิตคณะต่าง ๆ จำนวน 50 คน คือ นิสิตชาย 25 คน และนิสิตหญิง 25 คน ปรากฏว่า มีค่าความเชื่อมั่น .88

วิธีจัดการทำกับข้อมูล

1. หาค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. หาค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา
3. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตแต่ละคณะ เพศ และชั้นปี
4. เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตแต่ละคณะ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (f-test) พบว่า มีความแตกต่างกัน จึงวิเคราะห์รายคู่ตามวิธีของนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Method)
5. เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (f-test) พบว่า มีความแตกต่างกัน จึงวิเคราะห์รายคู่ตามวิธีของนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Method)
6. เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชายกับนิสิตหญิง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้สรุปผลในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชาย นิสิตหญิง ทุกคนและทุกชั้นปี มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 116.48$) อยู่ในระดับสูงที่สุด แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตหญิงมีระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านิสิตชาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาทุกคน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 กับนิสิตชั้นปีที่ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

อภิปรายผล

1. ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา โดยศึกษาจากนิสิตชาย นิสิตหญิง ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 จากคณะต่างๆ ทั้ง 7 คณะ พบว่า มีระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาพลศึกษาได้กำหนดจุดมุ่งหมาย โดยมุ่งเน้นให้เกิดผลต่อผู้เรียนไว้อย่างชัดเจนในหลาย ๆ ด้าน โดยเน้นถึงความสำคัญของประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ได้แก่ ความสามัคคี ความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ความมีระเบียบวินัย ความสามารถแก้ไขปัญหาและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งถ้าสามารถวางแผนการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนทางด้านพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้ ก็จะช่วยให้นักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมประสบความสำเร็จในวัตถุประสงค์ที่จะก่อให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกายและด้านสังคมได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ด้านสังคมนั้นจะช่วยให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาคุณลักษณะประจำตัวต่าง ๆ ทำให้การปรับตัวทางสังคมเป็นไปได้ดีขึ้น ส่งเสริมความร่วมมือ การเป็นผู้นำและความมีน้ำใจนักกีฬา (กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์. 2533 : 48 ; อ้างอิงมาจาก ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์. 2521 : 35) ทั้งนี้ได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชัชชัย โกมารทัต และคณะ (2524 : 40 - 45) ที่พบว่า พลศึกษาช่วยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนได้ ซึ่งการปลูกฝังนั้นสามารถทำได้จนถึงระดับอุดมศึกษาและทำได้กับนักเรียนทุกเพศทุกวัย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่านิสิตที่มีความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูงที่สุดนั้น อาจเป็นเพราะได้รับการ

ปลูกฝังจากการเรียนมาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเป็นรายด้านพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตหญิงสูงกว่านิสิตชาย และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เพราะว่า สถาบันอุดมศึกษาให้สิทธิเท่าเทียมกันระหว่างนิสิตหญิงและนิสิตชายเรียนรวมกัน มีความเสมอภาคในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านปฏิบัติและกีฬาต่าง ๆ ให้สิทธินิสิตหญิงและนิสิตชายเรียนได้เหมือนกัน แม้กระทั่งกีฬาที่มีการปะทะหรือรุนแรง ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล มวยหญิง เป็นต้น ปัจจุบันค่านิยมระหว่างเพศชายและเพศหญิงเท่าเทียมกัน เพศหญิงจะได้รับการยอมรับทางสังคมเท่าเทียมกับเพศชายทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง การปกครอง การศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจของประเทศ จึงเป็นเหตุให้นิสิตหญิงมีคุณธรรมและจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าหรือเท่ากับนิสิตชายก็เป็นได้ (พรทิพย์ ชัยนการนาวิ. 2539 : 75 - 76 ; อ้างอิงมาจาก ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิก. 2520 : 17) ศึกษาจริยธรรมของเยาวชนไทย กล่าวว่า เยาวชนหญิงมีการพัฒนาทางภาษาได้เร็วกว่าเยาวชนชาย ทำให้มีความฉลาดและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าชาย ซึ่งอาจทำให้ผู้หญิงเข้าใจกฎเกณฑ์ที่เป็นข้อเรียกร้องทางสังคมได้เร็วและมากกว่าผู้ชาย นอกจากนี้ยังพบว่า การวิจัยต่าง ๆ ยังยืนยันว่าผู้หญิงมีการคล้อยตามสังคมสูงกว่าผู้ชาย ด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้คาดได้ว่าในวัยก่อนและระหว่างวัยรุ่น ผู้หญิงจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่าผู้ชาย แต่เนื่องด้วยลักษณะยึดมั่นต่อสังคมอาจทำให้การพัฒนาจริยธรรมบางด้านพัฒนาไปได้เร็วกว่านักศึกษาชาย สอดคล้องกับ ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย (2525 : 34 - 39) ได้วัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน พบว่า ความรู้ความเข้าใจ ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย และลีเซียรา (วินัย ณรงค์ฤทธิ์. 2530 : 18 - 19 ; อ้างอิงมาจาก Lechira. 1971 : 4878 - A) ศึกษาเปรียบเทียบจริยธรรมของนักเรียนชายและหญิง 1,137 คน พบว่าเด็กหญิงมีแนวโน้มที่จะมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่าเด็กชาย

2. ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาทุกคณะแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้าพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์กับนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ และนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้ง

นี้อาจเนื่องจากว่านิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นนิสิตหญิงการได้รับอบรมสั่งสอน การเอาใจใส่ดูแลในทุก ๆ ด้าน จากคณาจารย์โดยตลอด อีกทั้งด้านการเรียนการสอนนอกจากจะเน้นทางด้านทฤษฎีในชั้นเรียนแล้ว ยังมีชั่วโมงของการปฏิบัติจริงตามหน่วยงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้นิสิตเกิดทัศนคติที่ดีในวิชาชีพ เนื่องจากจะต้องออกไปประกอบอาชีพ รับผิดชอบเป็นส่วนใหญ่เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ทั้งนี้การอบรมสั่งสอนของครูอาจารย์และการปฏิบัติของนิสิตที่มีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีงามแล้ว ย่อมก่อให้เกิดความมีน้ำใจนักกีฬาที่ดีงามได้เช่นกัน สำหรับนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ การได้รับการเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด การร่วมกันจัดกิจกรรมต่าง ๆ กับสังคม จะน้อยกว่าคณะอื่น นิสิตรวมกลุ่มเฉพาะภายในคณะเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากลักษณะของการสร้างงานในวิชาชีพที่เป็นการแสดงออกจากความคิดสร้างสรรค์หรือจินตนาการของตนเอง เพื่อต้องการให้ผลงานออกมาดี ทำให้โอกาสที่นิสิตร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างกลุ่มนิสิตคณะอื่นหรือสังคมทั่วไปลดน้อยลง ตามที่ กอง วิสูตรารมณ (2523 : 7) กล่าวว่า การพัฒนาคุณธรรมให้แก่ผู้เล่นกีฬาทางกาย ทางใจ ทางด้านความประพฤติ ความรับผิดชอบ และการช่วยเหลือผู้อื่น การที่จะปลูกฝังคุณธรรมให้แก่ผู้เล่นกีฬาเป็นประจำ ครูหรือผู้สอนกีฬาควรอบรมสั่งสอนสิ่งที่ดีและถูกต้อง ทำตัวอย่างที่ดีให้เด็กเห็น พรทิพย์ ชัยนการนาวิ (2539 : 78) กล่าวว่า การเรียนการสอนในสถาบันการศึกษานิสิตที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬาทุกคนต้องเรียนเหมือนกัน นอกจากจะเรียนทฤษฎีแล้วทุกคนต้องฝึกปฏิบัติอีกด้วย การจัดเกมการแข่งขันหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร นิสิตทุกคนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรม มีการฝึกซ้อม การปลูกฝังค่านิยมและจริยธรรมต่าง ๆ จะเกิดขึ้นในสภาพการเรียนการสอน การฝึกซ้อม การรู้แพ้รู้ชนะ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี ความยุติธรรม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นิสิตที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬามีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬา อาภรณ์ ราชูพิมพ์ (2524 : 79) ศึกษาพบว่า นิสิตกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พณิชยการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาแตกต่างจากนิสิตกลุ่มตัวอย่างจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเช่นกัน คือ คณะพยาบาลศาสตร์กับคณะศิลปกรรมศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 และมีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูงที่สุดเช่นกัน

3. ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 3 กับนิสิตชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่เป็นเช่นนั้นเพราะน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วยคุณธรรมที่สำคัญและจำเป็นพื้นฐานอย่างยิ่งที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2523 : 20) ดังนั้น น้ำใจนักกีฬาจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมีไม่เฉพาะแต่นักกีฬาเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของแมสเซนเกล (ฉัตรชัย เกลิมอิสระชัย. 2525 : 18 - 19 ; อ้างอิงมาจาก Massengale. 1969) ได้ทำการทดลองเพื่อชี้ให้เห็นระดับความแตกต่างของน้ำใจนักกีฬานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาอย่างเป็นทางการและมีระเบียบกับการปลูกฝังอย่างไม่เป็นทางการและไม่เป็นระเบียบ ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างในกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม อารมณ์ ราชนิกุล (2524 : 76 - 80) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ 3 และ 4 ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพ พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งนิสิตชั้นปีที่ 3 และ 4 มีความคิดเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน แต่จากการศึกษาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 3 กับนิสิตชั้นปีที่ 1 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตชั้นปีที่ 1 มีฐานะทางสังคมในมหาวิทยาลัยเป็นรุ่นน้อง ลักษณะการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนเอาใจใส่ดูแลในเรื่องกฎ ระเบียบ วินัย และความรับผิดชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ค่อนข้างมากกว่านิสิตรุ่นพี่ เช่น การแข่งขันกีฬาชั้นปีที่ 1 จัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ วัตถุประสงค์ก็เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตได้มีเพื่อนใหม่ทั้งในคณะและระหว่างคณะ สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 3 และ 4 นิสิตคิดว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นแล้ว การจะทำอะไรหรือรับผิดชอบงานใด ๆ ก็ตาม จะให้ความสำคัญต่อตนเองมากกว่าส่วนรวม การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ก็จะลดน้อยลง โดยเฉพาะถ้าไม่มีการบังคับด้วยแล้วจะเห็นได้ว่าหากมีการแข่งขันกีฬาระหว่างคณะ มักจะไม่เปิดโอกาสให้คนอื่นที่มีความสามารถได้แสดงออกเท่าที่ควร แม้กระทั่งถ้าตนเองรับผิดชอบให้ดูแลทีมกีฬาจะมุ่งหวังผลก็คือให้ทีมของตนชนะ เพื่อให้ได้รับชื่อเสียงซึ่งมีได้คำนึง

ถึงคุณธรรมของควมมีน้ำใจนักกีฬา ได้แก่ การรู้แพ้รู้ชนะ เป็นต้น อาจารย์ผู้สอนจะควบคุม ใกล้เคียงน้อยกว่า ทั้งนี้ การที่ให้นิสิตจัดกิจกรรมกีฬาโดยเผชิญกับปัญหาและการแก้ปัญหา ต่าง ๆ ด้วยตนเองนั้น ก่อให้เกิดการลองผิดลองถูก อาจทำให้เกิดการสับสน เกิดความวิตก กังวล ซึ่งทำให้มีทั้งข้อดีและข้อเสียเกิดขึ้นได้ จากผลการวิจัยของ วิรัช จาปนอม (2520 : บทคัดย่อ) พบว่า เด็กที่มีอายุมากกว่ามีความคิดหาเหตุผลตามหลักตรรกศาสตร์สูงกว่า แต่ มีการศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างจากเด็กที่มีอายุน้อยกว่า

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควมมีน้ำใจนักกีฬาควรที่จะได้รับการปลูกฝัง อบรมสั่งสอนอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น ผู้สอนจะต้องเห็นความสำคัญ ไม่เพิกเฉยกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนิสิตและเป็น ตัวอย่างที่ดี เช่น การมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา การเคารพในกฎกติกาต่าง ๆ เป็นต้น เนื่องจากควมมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่ควรแก่การปลูกฝัง เพื่อการอยู่ร่วมกันใน สังคมอย่างมีความสุข
2. มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิตออกไปประกอบอาชีพด้านการ สอนเป็นส่วนใหญ่หรือประกอบอาชีพอื่น ๆ ดังนั้น ควรจะมีรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ หลักการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังคุณธรรมหรือน้ำใจนักกีฬาให้แก่ นิสิต
3. เห็นควรให้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้การส่งเสริมและปลูกฝังควมมีน้ำใจ นักกีฬาเกิดขึ้นระหว่างนิสิตและระหว่างนิสิตกับบุคลากรอื่น ๆ เช่น การจัดกิจกรรมภายใน กลุ่ม คณะ ระหว่างคณะ ตลอดจนกับชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำแบบวัดควมรู้ควมเข้าใจลักษณะควมมีน้ำใจนักกีฬาไปศึกษากับนิสิต ในสถาบันอุดมศึกษา โดยพิจารณาเฉพาะคุณลักษณะที่สำคัญของแต่ละด้าน
2. ควรศึกษาควมรู้ควมเข้าใจลักษณะควมมีน้ำใจนักกีฬา โดยการเปรียบเทียบ ระหว่างนิสิตที่เข้าศึกษาในโครงการพิเศษ ทั้งในสถาบันเดียวกันและต่างสถาบัน
3. ควรมีการศึกษาลักษณะควมมีน้ำใจนักกีฬาของบุคลากรในระดับอุดมศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวลี เอ่งฉ้วน. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- กอง วิสูตรารมณ. "การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาในตัวนักเรียน," วารสารสหศึกษาพลศึกษา และสันตนาการ. 1 : 7 - 8 , มกราคม 2523.
- กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์. บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- จรงค์ เขียวแก้ว. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมในโครงการ กีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย. การสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์. ลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- ชัชชัย โกมารทัต , ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์และนิพนธ์ กิตติกุล. ความเห็นของอาจารย์ พลศึกษาต่อการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ดารณี บางวัฒนา. การทดลองใช้รูปแบบการแข่งขันเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และ ความมีน้ำใจนักกีฬาของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึก ให้พึ่งตนเองในปริมาณต่างกัน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- นิลุบล เมื่อกชวัญดี. ผลการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสารคามพิทยาคม. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

- บรรจบ สุพรรณพิทักษ์. "จิตใจของนักกีฬา," วารสารสุขศึกษาพลศึกษา และสันทนาการ. 12(8) : 64 ; กุมภาพันธ์ 2529.
- ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์. "พลศึกษาช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้จริงหรือ," วารสารสุขศึกษาพลศึกษาและสันทนาการ. 4(5) : 35 ; มกราคม 2521.
- ประยุทธ์ สาริमान. ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- พยอม อังคตานวัฒน์. จิตวิทยาพัฒนาการเด็ก. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์, 2521.
- พลศึกษา , กรม , กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ. "ความหมายของน้ำใจนักกีฬา," วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ. กรุงเทพฯ : กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ , 2522. อัดสำเนา.
- _____ "น้ำใจนักกีฬา," วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ. 2522 : 67 - 77.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ฟิงเกอร์ปรีน แอน มีเดีย, 2535.
- พรทิพย์ ชัยนการนาวิ. การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2539.
- พิทักษ์ พูลจันทร์. ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในสวนกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2524. อัดสำเนา.
- ภูมิ หุราพันธ์. "ความเป็นนักกีฬา," วารสารกีฬา. 4 (7) : 37 - 38 ; เมษายน 2526.
- มนตรี แยมกลีกร. "กิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการผลิตบัณฑิตยุคโลกาภิวัตน์," วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา. หน้า 33 , เมษายน 2538.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. "น้ำใจนักกีฬา," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. 1 (3) : 9 - 22 ; มกราคม 2523.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. "การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมกับการสอนพลศึกษา," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. 3 : 13 - 17 ; ธันวาคม 2528.
- วิศิษฐ์ จีระวุฒิ. "จริยธรรมสำหรับเด็กชั้นประถม," วารสารประชาศึกษา. 110 ; เมษายน 2510.

- สกล นิลวรรณ. "วิธีการสอนจริยศึกษาตามหลักสูตรใหม่," เอกสารประกอบการสัมมนา
อาจารย์เพื่อการพัฒนาจริยธรรม. 2525.
- สมลักษณ์ สมบูรณ์สิงห์. ความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อการเชียร์กีฬา. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- สุชาติ เมืองแก้ว. "การประกันคุณภาพทางวิชาการ," สรุปการสัมมนาทางวิชาการ ของคณะ
ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา. พฤษภาคม 2539.
- เสถียร สมัตถภาพงศ์. "นักกีฬากับนักการศึกษา," วิจัยสนเทศ. 48(12) : 25 - 30 ;
กันยายน 2527.
- หรรษา แดงภักดี. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2535. อัดสำเนา.
- อาภรณ์ ราชูพิมพ์. ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา สังกัดทบวง
มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- อำไพ สุจริตกุล. "คตินิยมในวรรณคดีบุคคลประวัติศาสตร์," วารสารครุศาสตร์ 9 ฉ.
10 : มีนาคม - เมษายน 2522.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. "การอภิปรายจริยศึกษา คือ ยอดของการศึกษา," ในแนวการอบรม
จริยศึกษาของโรงเรียน. หน้า 79. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศึกษา, 2506.
- Andrew , Gillentine, John . A comparison of the Sportsmanship Attitudes and/or
Moral Reasoning of Interscholastic Coaches. University of southern
Mississippi , 1996.
- Bovyer, George. "Children's concept of Sportsmanship in the 4th, 5th and 6th
Grade" The Research Quarterly. 34 (12) : 282 - 287 ; October, 1963.
- Clark, Bonnic Leigh. Florida Forensics league coaches' Perceptions of Ethics and
Sportsmanship in High School Forensics (Debate). University of South
Florida, 1996.

- Harold, Barrow, H. Man and Movement Principles of Physical Education. 2 nd ed. Lea and Febiger, 1977.
- Horrock, Robert N. "Sportsmanship," Journal of Physical Education and Recreation. 9 : 20 - 21 ; November - December, 1977.
- Howell, David C. Statistical Methods for Psychology. 3 rd ed. Boston : PWS - KENT, 1977.
- Johnson, Marion Lee. "Construction of Sportsmanship Attitudes Scales," Research Quarterly. 40 (2) : 314 - 316 ; May, 1969.
- Massengale, John D. The Effects of Sportsmans.hip Instruction on Junior High School boys. Unpublished Doctor's Dissertation, university of New Mexcico, 1969.
- Smith, essie Dell H. "Sportsmanship Evaluation of Athletes and Non - Athletes in Junior and Senior High Schools ," Dissertation Abstracts International. 38 (7) : 4028 - A ; January, 1978.

ภาคผนวก

**ตัวอย่าง แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
ของจักรชัย เถลิงอิศริยะ**

คำชี้แจงในการตอบแบบวัดความรู้ความเข้าใจ

1. แบบวัดความรู้ความเข้าใจ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบวัดความรู้ความเข้าใจ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับแบบวัดความรู้ความเข้าใจ มีข้อคำตอบ

2. **แบบวัดความรู้ความเข้าใจนี้ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนัก**

กีฬาของท่าน สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ขอให้ท่านตอบตรงกับความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่านมากที่สุด

3. แบบวัดความรู้ความเข้าใจนี้ให้ท่านอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้ว

พิจารณาว่าท่านเคยปฏิบัติหรือมีความเห็นในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด

4. เมื่อได้ตัดสินใจว่าคำตอบโดยตรงกับสภาพความเป็นจริงแล้ว ขอให้ท่านขีดคำตอบ

โดยทำเครื่องหมายกาก (X) ลงบนตัวเลขนั้น

5. โปรดทำทุกข้อ ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบ โปรดขีดฆ่าคำตอบเดิมแล้วขีดคำตอบ

ใหม่ให้ชัดเจน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบวัดความรู้ความเข้าใจ

1. เพศ O ชาย

○ หญิง

2. คณะ

3. ชั้นปี

ตอนที่ 2 แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

1. คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของนักกีฬาควรประกอบด้วย
 - ... 1. เป็นคนมีระเบียบวินัย
 - ... 2. เมื่อชนะไม่เย้ยหยันหรือดูถูกฝ่ายแพ้
 - ... 3. รับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น
 - ... 4. เล่นตามแผนที่ผู้ฝึกสอนแนะนำ
2. คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของผู้ฝึกสอนที่ดีควรประกอบด้วย
 - ... 1. มีความรู้ทางด้านเทคนิคและยุทธวิธีการเล่นกีฬานั้นเป็นอย่างดี
 - ... 2. เป็นคนร่าเริงสนุกสนานเป็นกันเองและมีมนุษยสัมพันธ์ดี
 - ... 3. แนะนำยุทธวิธีและชั้นเชิงการเล่นทุกอย่างที่สามารถทำให้ทีมชนะ
 - ... 4. ไม่เน้นเรื่องผลแพ้ชนะเป็นเรื่องสำคัญ
3. ในการแข่งขันบาสเกตบอล มีผู้เล่นคนหนึ่งถูกตัดสินทำโทษเนื่องจากการเล่นผิดกติกาโดยมิได้เจตนา ถ้าท่านเป็นนักกีฬาผู้นั้นท่านจะปฏิบัติอย่างไร
 - ... 1. หยุดการเล่นและโยนลูกบาสเกตบอลไปทางอื่นเพื่อให้ทีมตั้งรับได้ทัน
 - ... 2. แสดงท่าทางสงสัยต่อคำตัดสินของผู้ตัดสิน
 - ... 3. หยุดการเล่นทันทีที่ผู้ตัดสินได้ทำการตัดสิน
 - ... 4. ชี้แจงต่อผู้ตัดสินว่าตนเองมิได้มีเจตนา
4. ในระหว่างการแข่งขันกีฬา เกิดมีการปะทะกันระหว่างผู้เล่นทั้งสองฝ่ายอย่างรุนแรง ถ้าท่านเป็นผู้เล่นที่เกิดปะทะกันท่านจะปฏิบัติอย่างไร
 - ... 1. แกล้งทำเป็นเจ็บเพื่อผู้ตัดสินจะได้ให้ลูกโทษ
 - ... 2. ให้อภัยซึ่งกันและกันในความผิดพลาดที่เกิดขึ้น
 - ... 3. ลูกขึ้นและเล่นต่อไปโดยไม่สนใจผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม
 - ... 4. หาโอกาสและจังหวะที่ได้เปรียบคู่ต่อสู้จึงเข้าปะทะ

5. การแข่งขันกีฬาดำเนินไปอย่างดุเดือด ผู้เล่นคนหนึ่งได้พยายามพุดจายั่วและกลั่นแกล้งผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามตลอดเวลา ถ้าท่านเป็นนักกีฬาที่ถูกพุดจายั่วและกลั่นแกล้ง ท่านจะปฏิบัติอย่างไร
 - ... 1. แสดงปฏิกิริยาตอบโต้ทันทีเพื่อมิให้คู่ต่อสู้ได้ใจ
 - ... 2. ฟ้องผู้ตัดสินให้ลงโทษผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม
 - ... 3. ไม่สนใจการกระทำของผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามและคอยหาโอกาสกลั่นแกล้งคืน
 - ... 4. มีน้ำใจหนักแน่นมีความอดกลั้นและไม่แสดงความโกรธ
6. ในขณะแข่งขันฟุตบอล เมื่อผู้เล่นกองหน้าคนหนึ่งเลี้ยงลูกบอลเข้าทำประตู ผู้เล่นกองหลังเข้าสกัดอย่างรุนแรงโดยเจตนา ทำให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามล้มลง ถ้าท่านเป็นคนดู ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
 - ... 1. ผู้เล่นคนนั้นทำได้ถูกต้องเพราะมีจะนั้นจะทำให้เสียประตู
 - ... 2. ถือเป็นเทคนิควิธีการเล่นที่ฉลาดของผู้เล่นกองหลัง
 - ... 3. ผู้เล่นคนนั้นควรถูกทำโทษอย่างหนัก คือไล่ออก
 - ... 4. ผู้ตัดสินควรตักเตือนให้ผู้เล่นคนนั้นเล่นตามกติกา
7. ในขณะทำการแข่งขันกีฬา ทีมของท่านถูกทีมฝ่ายตรงข้ามทำคะแนนนำ และใกล้จะหมดเวลาการแข่งขัน ถ้าท่านเป็นนักกีฬาท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
 - ... 1. พยายามก่อกวนหรือยั่วให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเสียสมาธิ
 - ... 2. พยายามเล่นรุนแรงขึ้นเพื่อให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามกลัว
 - ... 3. พยายามเล่นตามคำสั่งของผู้ฝึกสอน
 - ... 4. ยอมรับในข้อบกพร่องของตนเอง และพยายามแก้ไขให้ดีขึ้น
8. ในขณะทำการแข่งขันกีฬา เมื่อทีมของท่านแพ้และใกล้จะหมดเวลาการแข่งขัน ถ้า ท่านเป็นผู้ฝึกสอนท่านจะปฏิบัติอย่างไร
 - ... 1. ให้นักกีฬาเล่นด้วยชั้นเชิงและยุทธวิธีการเล่นอย่างแท้จริง
 - ... 2. ให้นักกีฬาคอยยั่วและเล่นรุนแรงขึ้น
 - ... 3. ขอร้องกองเชียร์ให้เชียร์เพื่อเพิ่มกำลังใจแก่นักกีฬา
 - ... 4. ให้นักกีฬาพยายามเอาชนะ โดยใช้กำลังร่างกายที่เหนือกว่า

9. ในระหว่างการแข่งขันกีฬา เมื่อผู้เล่นในทีมของท่านเล่นรุนแรงและคอยกลั่นแกล้งผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามอยู่ตลอดเวลา ถ้าท่านเป็นผู้ฝึกสอนท่านจะปฏิบัติอย่างไร
- ... 1. ถ้าเป็นการเล่นที่ทำให้ทีมชนะก็ให้เล่นต่อไป
 - ... 2. แนะนำวิธีการเล่นและชั้นเชิงที่แบบเนียนกว่าให้กับผู้เล่น
 - ... 3. ให้ผู้เล่นปฏิบัติตามกฎระเบียบและกติกาการเล่น
 - ... 4. เปลี่ยนตัวผู้เล่นคนนั้นออกเป็นการลงโทษ
10. ในระหว่างการแข่งขันกีฬา มีผู้เล่นคนหนึ่งเกิดเป็นตะคริวขึ้น ถ้าท่านเป็นผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม ท่านจะปฏิบัติอย่างไร
- ... 1. ให้ความช่วยเหลือและปฐมพยาบาลทันที
 - ... 2. ให้ความช่วยเหลือหลังจากผู้ตัดสินหยุดการแข่งขัน
 - ... 3. บอกให้ผู้ตัดสินทราบเพื่อหยุดการแข่งขัน
 - ... 4. ไม่สนใจเพราะทีมของตนกำลังได้เปรียบอยู่
11. ในการแข่งขันกีฬา เมื่อผู้เล่นคนหนึ่งถูกตัดสินทำโทษเนื่องจากเล่นผิดกติกาโดยมิได้เจตนา แต่ผู้เล่นคนนั้นกลับแสดงความไม่พอใจต่อคำตัดสินของผู้ตัดสิน ถ้าท่านเป็นผู้ตัดสินท่านจะปฏิบัติอย่างไร
- ... 1. ไล่ผู้เล่นคนนั้นออกจากสนามทันที
 - ... 2. เตือนให้ผู้เล่นปฏิบัติตามกฎระเบียบและกติกาของการเล่น
 - ... 3. แสดงความไม่พอใจและต่อว่าผู้เล่นคนนั้น
 - ... 4. เตือนให้ผู้เล่นมีความสุภาพเรียบร้อยและไม่แสดงอาการเย่อหยิ่ง
12. ถ้าท่านมีฐานะเป็นหัวหน้าทีม ท่านควรปฏิบัติอย่างไร
- ... 1. ไม่เอาเปรียบเพื่อนเล่นด้วยกัน
 - ... 2. พยายามให้กำลังใจผู้เล่นทุกคน เล่นเพื่อชัยชนะของทีมเพียงอย่างเดียว
 - ... 3. ตักเตือนและดุว่าผู้เล่นที่เล่นผิดพลาดบ่อย ๆ
 - ... 4. มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

13. ในระหว่างการแข่งขันกีฬา ผู้เล่นในทีมของท่านถูกผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเล่นรุนแรงตลอดเวลา ถ้าท่านเป็นผู้เล่นคนหนึ่ง ในทีมท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. พยายามหลีกเลี่ยงการปะทะกับผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม
 - ... 2. ได้ตอบคืนเมื่อมีโอกาสหรือจังหวะที่ได้เปรียบ
 - ... 3. มีจิตใจเข้มแข็งและมานะอดทน
 - ... 4. เล่นรุนแรงกลับไปเพื่อเป็นการชมขวัญคู่ต่อสู้
14. ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามส่วนใหญ่เป็นเพื่อนสนิทกับท่าน ในระหว่างการแข่งขันกีฬา ท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. เล่นให้เต็มความสามารถของตนเองไม่ว่าแพ้หรือชนะ
 - ... 2. เล่นตามสบายเพราะผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเป็นเพื่อนกัน
 - ... 3. เล่นแบบรู้จักกันเพื่อเป็นการแสดงความเห็นอกเห็นใจต่อกัน
 - ... 4. มีการตกลงกันเกี่ยวกับผลการเล่นก่อนการแข่งขัน
15. ถ้าท่านเป็นนักกีฬาคนหนึ่ง เพื่อลงสนามทำการแข่งขันท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. พยายามเล่นให้ทีมชนะโดยใช้กำลังกายที่เหนือกว่า
 - ... 2. พยายามเล่นให้ทีมชนะโดยใช้ชั้นเชิงการเล่นทุกอย่างที่สามารถทำได้
 - ... 3. ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับและกติกาของการเล่นโดยเคร่งครัด
 - ... 4. รู้จักฉวยโอกาสเมื่อทีมของตนได้เปรียบคู่ต่อสู้
16. ท่านคิดว่าข้อใดเป็นคุณสมบัติที่สำคัญของผู้ดูกีฬา
- ... 1. ให้กำลังใจเฉพาะผู้เล่นในทีมที่ตนนิยมชมชอบ
 - ... 2. เคารพและยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสิน
 - ... 3. ปรบมือให้กับผู้เล่นทุกคนที่เล่นได้ดี
 - ... 4. แสดงความไม่พอใจต่อผู้เล่นที่เล่นรุนแรง
17. ถ้าท่านเป็นดาราสำคัญประจำทีมท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. แสดงให้ทุกคนเห็นความสำคัญของตนที่มีต่อทีม
 - ... 2. พยายามแสดงความสามารถให้มากที่สุดในการแข่งขัน
 - ... 3. แสดงความเป็นมิตรและให้เกียรติกับเพื่อนร่วมทีม
 - ... 4. มีความเชื่อถือและไว้วางใจในความสามารถของเพื่อนร่วมทีม

18. ท่านคิดว่าข้อใดเป็นปัจจัยสำคัญในการเล่นกีฬาประเภททีม (ฟุตบอล

บาสเกตบอล วอลเลย์บอล)

- ... 1. เล่นเต็มความสามารถของผู้เล่นแต่ละคนในทีม
- ... 2. มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- ... 3. ทุกคนพยายามเล่นโดยเน้นเรื่องชัยชนะเป็นสำคัญ
- ... 4. เล่นตามเสียงเชียร์ของผู้ดูรอบสนาม

19. จุดมุ่งหมายที่สำคัญในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคืออะไร

- ... 1. เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองและวงศ์ตระกูล
- ... 2. เพื่อรางวัลหรือผลตอบแทนต่าง ๆ ที่ได้รับจากการแข่งขัน
- ... 3. เพื่ออุดมคติของการกีฬาโดยมิได้หวังผลอย่างอื่น
- ... 4. เน้นเรื่องผลแพ้ชนะในการแข่งขัน

20. ในระหว่างการแข่งขันกีฬา ผู้เล่นคนหนึ่งในทีมซึ่งเป็นผู้เล่นใหม่ลงสนามเป็นครั้งแรกเล่นผิดพลาดบ่อยครั้ง เนื่องจากมีความตื่นเต้นมากไม่สามารถควบคุมอารมณ์ ถ้าท่านเป็นเพื่อนร่วมทีมท่านจะปฏิบัติอย่างไร

- ... 1. คอยตักเตือนและดุดำให้ผู้เล่นคนนั้นตั้งใจเล่นให้มากขึ้น
- ... 2. ปลุกปลอบให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง
- ... 3. ให้กำลังใจและแสดงความเห็นอกเห็นใจ
- ... 4. พยายามหลีกเลี่ยงไม่ส่งลูกไปทางผู้เล่นคนนั้น

21. ในระหว่างการแข่งขันกีฬา เมื่อทีมของท่านแพ้ อยู่ ถ้าท่านเป็นนักกีฬาท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร

- ... 1. คิดอาฆาตแค้นและเล่นรุนแรงกับผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม
- ... 2. พยายามเล่นต่อด้วยกำลังใจที่เหนือกว่า
- ... 3. อธิบายว่าที่ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเล่นได้ดีกว่า
- ... 4. ไม่เสียกำลังใจและตั้งใจเล่นต่อไป

22. หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขัน ปรากฏว่าทีมของท่านแพ้ ถ้าท่านเป็นนักกีฬาในทีม ท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร

- ... 1. ยอมรับในข้อบกพร่องของตนเอง
- ... 2. เข้าไปแสดงความยินดีกับผู้เล่นฝ่ายชนะ
- ... 3. โทษโชคหรือดวงไม่ดีที่ไม่เข้าข้างทีมของตน
- ... 4. เดินออกนอกสนามโดยไม่สนใจผู้อื่น

23. หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขัน ปรากฏว่าทีมที่ท่านเชียร์แพ้ท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร

- ... 1. โทษผู้เล่นที่เล่นผิดพลาดบ่อยครั้งจนทำให้แพ้
- ... 2. เสียใจที่ทีมของตนแพ้ในการแข่งขัน
- ... 3. ยอมรับความสามารถของฝ่ายชนะ
- ... 4. ยอมรับสภาพและผลของการเล่น

24. ถ้าท่านเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ท่านจะเน้นเรื่องอะไรเป็นสำคัญ

- ... 1. ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม
- ... 2. มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่เย่อหยิ่งและโอ้อวดต่อบุคคลอื่น
- ... 3. ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับและกติกาของการเล่นอย่างเคร่งครัด
- ... 4. มีใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือเพื่อนร่วมเล่นด้วยกัน

25. ท่านคิดว่าข้อใดเป็นหน้าที่ที่สำคัญของนักกีฬา

- ... 1. ฝึกซ้อมตามเวลาที่ผู้ฝึกสอนกำหนดให้เท่านั้น
- ... 2. เคารพและเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ตัดสิน
- ... 3. รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ผู้ฝึกสอนกำหนดให้เท่านั้น
- ... 4. เล่นให้เต็มความสามารถของตนเอง

26. ในระหว่างการแข่งขันฟุตบอล ทีมของท่านทำประตูนำในการแข่งขัน มีผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามคนหนึ่งเล่นพาลเกรและหาเรื่องชกต่อยกับผู้เล่นในทีมของท่าน ถ้าท่านเป็นผู้เล่นที่ถูกหาเรื่องชกต่อยท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. ตอบโต้ทันทีที่ถูกหาเรื่องชกต่อย
 - ... 2. หาโอกาสตอบโต้เมื่อผู้ตัดสินไม่เห็น
 - ... 3. มีน้ำใจหนักแน่นและอดกลั้นไม่ได้ตอบ
 - ... 4. หลบหลีกคู่ต่อสู้เพื่อมิให้เกิดการปะทะ
27. ในระหว่างการแข่งขันบาสเกตบอล ทีมของท่านทำคะแนนทิ้งห่างทีมฝ่ายตรงข้ามมาก ถ้าท่านเป็นผู้เล่นทีมที่ทำคะแนนนำท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. เล่นตามความสามารถของตนเอง
 - ... 2. เล่นตามสบายเพื่อหลีกเลี่ยงการปะทะ
 - ... 3. เล่นปล่อยเพื่อแสดงความเห็นอกเห็นใจ
 - ... 4. เล่นหลอกล่อคู่ต่อสู้เพื่อให้ศัตรูเกิดความสนุกสนาน
28. หลังจากสิ้นสุดการแข่งขัน ผลปรากฏว่าทีมของท่านแพ้ ถ้าท่านเป็นผู้ฝึกสอนท่านจะปฏิบัติอย่างไร
- ... 1. โทษผู้เล่นในทีมที่ไม่เล่นตามแผนที่ตนวางไว้
 - ... 2. ยอมรับสภาพและผลการเล่นด้วยความเต็มใจ
 - ... 3. ยอมรับที่ตนเองวางแผนและวางตัวผู้เล่นผิดพลาดทำให้ทีมแพ้
 - ... 4. ยอมรับในความสามารถของผู้เล่นฝ่ายชนะ
29. หลังจากการแข่งขันสิ้นสุดลง ผลปรากฏว่า ทีมของท่านชนะ ถ้าท่านเป็นผู้ฝึกสอน ท่านจะปฏิบัติอย่างไร
- ... 1. พุดเยาะเย้ยดูถูกผู้เล่นและผู้ฝึกสอนฝ่ายตรงข้าม
 - ... 2. แสดงความดีใจกับผู้เล่นของตนเอง
 - ... 3. ขอบคุณผู้เล่นทุกคนที่เล่นตามแผนจนทีมชนะ
 - ... 4. แสดงความเห็นอกเห็นใจผู้เล่นและผู้ฝึกสอนฝ่ายตรงข้าม

30. หน้าทีของนักกีฬาออกจากฝึกซ้อมตามแบบฝึกของผู้ฝึกสอนแล้ว ควรจะมีความสนใจศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับด้านใด

- ... 1. พยายามศึกษาทำความเข้าใจกับกฎระเบียบข้อบังคับและกติกาของการเล่น
- ... 2. พยายามศึกษาขั้นเชิงและยุทธวิธีการเล่นที่แปลกใหม่
- ... 3. พยายามศึกษายุทธวิธีการเล่นของทีมคู่แข่ง
- ... 4. ให้ความสนใจในการเล่นกีฬาประเภทอื่น

31. ก่อนการแข่งขันฟุตบอล ผู้ฝึกสอนได้จัดตัวผู้เล่นที่เป็นตัวจริง 11 คน ที่จะลงสนามทำการแข่งขันและประกาศให้ผู้เล่นทุกคนทราบ มีผู้เล่นสำรองคนหนึ่งไม่พอใจในการจัดตัวผู้เล่นครั้งนี้จึงได้ต่อว่าผู้ฝึกสอนที่ไม่ยอมเอาตนเองลง ถ้าท่านเป็นผู้เล่นสำรองคนนั้นท่านควรจะทำปฏิกิริยาอย่างไร

- ... 1. แสดงความไม่พอใจในการวางตัวของผู้เล่น
- ... 2. มีใจคอกว้างขวาง ยอมรับในการจัดผู้เล่นของผู้ฝึกสอน
- ... 3. ดีใจที่ไม่ต้องลงแข่งขันเพราะไม่ต้องเหนื่อย
- ... 4. ไม่แสดงความเห็นแก่ตัว

32. หลังจากการแข่งขันเสร็จสิ้นแล้ว ทีมที่ท่านเล่นด้วยเป็นฝ่ายชนะในการแข่งขัน ถ้าท่านเป็นนักกีฬาร่วมทีมด้วยท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร

- ... 1. แสดงความเห็นอกเห็นใจต่อผู้เล่นทีมแพ้
- ... 2. แสดงความดีใจกับผู้เล่นและผู้ฝึกสอนในทีมของตน
- ... 3. พุดจาเย้ยหยันและดูถูกผู้เล่นทีมแพ้
- ... 4. แสดงความขอบคุณกองเชียร์ที่ให้งำลังใจ

33. ในขณะแข่งขันบาสเกตบอล มีผู้เล่นคนหนึ่งกำลังเลี้ยงลูกเข้าทำคะแนน แต่ถูกผู้ตัดสินทำโทษเสียก่อนเนื่องจากเลี้ยงลูกบาสผิดกติกา โดยที่นักกีฬาผู้นั้นไม่ทราบถ้าท่านเป็นนักกีฬาผู้นั้นท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร

- ... 1. เลี้ยงลูกบาสเกตบอลไปทำคะแนนต่อ
- ... 2. หยุดการเล่นและเลี้ยงลูกบาสเกตบอลไปทางอื่น
- ... 3. ทุ่มลูกบาสลงกับพื้นด้วยความโกรธ
- ... 4. หยุดการเล่นและวางลูกบาสลงกับพื้น

34. ก่อนการแข่งขันฟุตบอล มีคนว่าจ้างให้นักกีฬาคนหนึ่งล้มบอลให้คู่ต่อสู้โดยจะให้เงินตอบแทนก้อนใหญ่ ถ้าท่านเป็นนักกีฬาที่ถูกว่าจ้างให้ล้มบอลท่านจะปฏิบัติอย่างไร

- ... 1. มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมเล่นด้วยกัน
- ... 2. ยอมตกลงรับจ้างเพราะไม่หวังผลแพ้ชนะเป็นสำคัญ
- ... 3. ยอมตกลงรับจ้างและนำมาแบ่งกับเพื่อนในทีม
- ... 4. แจ้งให้ผู้ฝึกสอนของทีมทราบ

35. ในระหว่างพักครึ่งเวลาแรกของการแข่งขันฟุตบอล ผู้จัดการทีมแพ้ได้เข้าไปติดต่อผู้ตัดสินโดยว่าจ้างให้ตัดสินเข้าข้างทีมของตน ถ้าท่านเป็นผู้ตัดสินท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร

- ... 1. ยอมตกลงด้วยเพราะผลการแข่งขันไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับตนเอง
- ... 2. ต้องพิจารณาเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เสนอมาก่อน
- ... 3. ไม่ตกลงเพราะไม่ถือเอารายได้หรือผลประโยชน์จากการแข่งขัน
- ... 4. ไม่ตกลงและเตือนให้เล่นโดยใช้ความสามารถของนักกีฬา

การแปลผลคะแนน โดยถือตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ซึ่งกำหนดจากจุดกึ่งกลางของแต่ละช่วงคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 113.75 - 140.00 หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระดับสูงที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 87.50 - 113.74 หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระดับสูง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 61.25 - 87.49 หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 35.00 - 61.24 หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระดับต่ำ

ตาราง 13 กำหนดคะแนนแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเป็น
รายชื่อ

ลำดับข้อ	ข้อคำตอบ	กำหนด คะแนน	ลำดับข้อ	ข้อคำตอบ	กำหนด คะแนน
1	1	3	6	1	1
	2	4		2	2
	3	1		3	3
	4	2		4	4
2	1	2	7	1	2
	2	3		2	1
	3	1		3	4
	4	4		4	3
3	1	2	8	1	4
	2	1		2	1
	3	4		3	2
	4	3		4	3
4	1	3	9	1	2
	2	4		2	1
	3	2		3	4
	4	1		4	3
5	1	1	10	1	4
	2	3		2	2
	3	2		3	3
	4	4		4	1

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับข้อ	ข้อคำตอบ	กำหนด คะแนน	ลำดับข้อ	ข้อคำตอบ	กำหนด คะแนน
11	1	2	16	1	1
	2	4		2	4
	3	1		3	3
	4	3		4	2
12	1	4	17	1	1
	2	2		2	2
	3	1		3	4
	4	3		4	3
13	1	3	18	1	3
	2	2		2	4
	3	4		3	1
	4	1		4	2
14	1	4	19	1	3
	2	3		2	2
	3	1		3	4
	4	2		4	1
15	1	3	20	1	2
	2	2		2	3
	3	4		3	4
	4	1		4	1

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับข้อ	ข้อคำตอบ	กำหนด คะแนน	ลำดับข้อ	ข้อคำตอบ	กำหนด คะแนน
21	1	1	26	1	1
	2	3		2	2
	3	2		3	4
	4	4		4	3
22	1	3	27	1	4
	2	4		2	3
	3	2		3	2
	4	1		4	1
23	1	1	28	1	1
	2	2		2	4
	3	3		3	2
	4	4		4	3
24	1	3	29	1	1
	2	2		2	3
	3	4		3	2
	4	1		4	4
25	1	1	30	1	4
	2	4		2	2
	3	2		3	1
	4	3		4	3

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับข้อ	ข้อคำตอบ	กำหนดคะแนน
31	1	1
	2	4
	3	2
	4	3
32	1	4
	2	3
	3	1
	4	2
33	1	2
	2	3
	3	1
	4	4
34	1	4
	2	1
	3	2
	4	3
35	1	1
	2	2
	3	3
	4	4

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายไพฑูรย์	ชื่อสกุล กันสิงห์
เกิดวันที่ 2 เดือน ตุลาคม พุทธศักราช 2503	
สถานที่เกิด	อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 169/275 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516	ชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง (หนองไก่อ) อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ. 2521	ชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนกระทุ่มแบน "วิเศษสมุทคุณ" อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ. 2523	ประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) พลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร
พ.ศ. 2525	การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
พ.ศ. 2541	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

**ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา**

**บทคัดย่อ
ของ
ไพฑูรย์ กันสิงห์**

**เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2541**

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2540 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชาย 525 คน (37.66%) และนิสิตหญิง 869 คน (62.34%) กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบด้วยนิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 จากคณะต่างๆ คือ คณะวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และคณะสาธารณสุขศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปลายปิด จำนวน 35 ข้อ จากการใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างชั้นปีและคณะ และวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง โดยใช้สถิติแบบที จากการศึกษพบว่า

1. ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 116.48$ S.D. = 9.98)
2. ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตแต่ละคณะ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**COGNITIVE LEVELS IN SPORTSMANSHIP CHARACTERISTICS OF BURAPHA
UNIVERSITY STUDENTS**

**AN ABSTRACT
BY
PAITON GUNSINGH**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
February 1998**

The study was aimed to compare an understanding levels of sportmanship of Burapha University students. Five hundred twenty five male (37.66%) and eight hundred sixty nine female (62.34%) undergraduate students from seven facultys were used as subjects in this study. They were asked to respond to 35 close-ended questionnaire. One-way ANOVA were used to reveal the difference among years (freshment, sophormore, junior and senior) and facultys (Humanity and Social Science, Science, Education, Fine Art, Nursing, Engineering and Public Health). T-test was also employed to differentiate between male and female students. The results were that

1. The mean of understanding levels of sportmanship was highest ($\bar{X} = 116.48$ S.D. = 9.98)
2. The understanding level of sportmanship of male students was higher than female students.
3. The understanding levels of sportmanship of students from different facultys was found significantly different.
4. The understanding level of sportmanship of students from different years was not found significantly different.